

Een planeet zonder grenzen

Bouwen aan een pijler voor migratiebeleid

Witboek

DiEM25 Task Force voor Migratiebeleid

November 2024

Inhoudsopgave

Lijst van afkortingen	1
Voorwoord	2
<i>Over beleidspijlers</i>	3
Een alternatief migratiebeleid	4
<i>Een crisis in de maak: Gevolgen van politiek falen</i>	4
<i>Hypocrisie bepaalt de regels - selectief humanisme van Europa</i>	5
Instrumenten van onderdrukking: Het verraad van de mensenrechten door de EU	6
<i>Beleidsreactie - Een humaan migratiekader creëren</i>	8
Gemarginaliseerd en uitgebuit: De realiteit van migranten in Europa	11
<i>Beleidsreactie: Bescherming van de rechten en waardigheid van migranten</i>	13
Gastgemeenschappen onder druk: Voldoen aan de behoeften van lokale gemeenschappen	15
<i>Beleidsreactie: Gastgemeenschappen en migranten samen sterker maken</i>	16
De onzichtbare hand van de oligarchie: De structurele drijfveren van gedwongen migratie	18
Kolonialisme, neokolonialisme en imperialisme: Het landschap van migratie vormgeven	18
<i>Beleidsreactie: Dekolonisatie van migratie</i>	20
Onrechtvaardige handelspraktijken: Economische uitbuiting en migratie	22
<i>Beleidsreactie: Een einde maken aan uitbuitende structuren</i>	23
Klimaatonrechtvaardigheid: De milieutriggers van ontheemding	26
<i>Beleidsreactie: Klimaatongelijkheid bij migratie aanpakken</i>	28
Medeplichtigheid aan autoritarisme: De steun van de EU aan dictators	30
Profiteren van conflicten: De wapenhandel en de gevolgen	30
<i>Beleidsreactie: Een einde maken aan medeplichtigheid aan autoritarisme en woekerwinsten uit conflicten</i>	32
Verenig u voor een rechtvaardig en waardig migratiebeleid	34
Geselecteerde bibliografie	34

Lijst van afkortingen

GLB	Gemeenschappelijk Landbouwbeleid
CRM	Kritieke grondstoffen
GVDB	Gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid
EBRD	Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling
EEA	Europees Milieuagentschap
EGD	Europese Green Deal
EIB	Europese Investeringsbank
EJC	Commissie voor Milieurechtvaardigheid
EPA	Economische Partnerschapsovereenkomst
ESRA	Europees opsporings- en reddingsbureau
ETS	Systeem voor de handel in emissierechten
EU	Europese Unie
FRONTEX	Europees agentschap voor grenscontrole en kustbewaking
VRIJHANDELSONDEREENKOMST	Vrijhandelsovereenkomst
BROEIKASGASSEN	Broeikasgassen
GNDE	Groene New Deal voor Europa
GPW	Groene openbare werken
IMF	Internationaal Monetair Fonds
ISDS	Geschillenbeslechting tussen investeerders en staten
LNG	Vloeibaar gemaakt aardgas
MEM	Minerale Energie Materialen
MNC	Multinationale Ondernemingen
MS	Lidstaten
PESCO	Permanente Gestructureerde Samenwerking
UCS	Eenzijdige dwangsancties
WB	Wereldbank

Voorwoord

DiEM25 is een pan-Europese beweging van democraten, verenigd in de overtuiging dat een gedemocratiseerd en ongebonden Europa een positieve kracht zal zijn op onze planeet. Een Europa dat in staat is om voorrang te geven aan mensen boven de winst, aan leven boven dood, aan gezondheid boven rijkdom. Deze overgang moet nu plaatsvinden! Migratie wordt vaak afgeschilderd als een crisis, maar het zijn niet de migranten die crises creëren; ze zijn eerder het directe gevolg van politieke, economische en ecologische onrust. Deze destabiliserende krachten worden vaak aangewakkerd door het beleid van Europa en het Noorden dat winst belangrijker vindt dan mensen, wat leidt tot ontheemding en wanhoop voor talloze mensen. Het is tijd om deze realiteiten onder ogen te zien en onze benadering van migratie te herzien met rechtvaardigheid, billijkheid en verantwoordelijkheid.

Dit document presenteert DiEM25's allesomvattende visie voor een humaan en rechtvaardig migratiebeleid dat geworteld is in de principes van solidariteit, ecologische duurzaamheid en anti-imperialisme.

Ons beleid is gericht op het ontmantelen van de uitbuitende structuren die de drijvende kracht zijn achter gedwongen migratie, het bevorderen van eerlijke handel, klimaatrechtvaardigheid en democratische verantwoording in alle aspecten van migratiebeheer. We roepen Europa op om te leiden met mededogen, om de rechten en waardigheid van alle mensen te respecteren en om beleid te ondersteunen dat zowel migranten als gastgemeenschappen mondiger maakt.

We hebben een wettelijke, morele en historische plicht tegenover onze medemensen die naar Europa willen migreren: tegen hen zeggen we: welkom! En tegen de Europeanen die hen opvangen zeggen we: we groeten jullie en steunen jullie! Onze gemeenschappelijke menselijkheid bindt ons meer dan dat ze ons verdeelt!

Het is dus van vitaal belang om het valse onderscheid tussen politieke/economische migranten en vluchtelingen te doorbreken, dat leidt tot discriminerend beleid, mensen hun zeggenschap ontnemt en hen dwingt tot onderbezetting en uitbuiting.

Met dit beleidskader willen we de Europese aanpak van migratie veranderen door:

- Erkenning en aanpak van de historische en voortdurende gevolgen van kolonialisme, aantasting van het milieu en economische uitbuiting.
- Prioriteit geven aan beleid dat rechtvaardige ontwikkeling ondersteunt en afhankelijkheid in het Zuiden vermindert door de cycli van armoede en gedwongen migratie te doorbreken.
- Ervoor zorgen dat alle mensen, ongeacht hun herkomst, waardig worden ontvangen en dat het migratiebeleid de mensenrechten en ecologische duurzaamheid versterkt in plaats van ondermijnt.

Over beleidspijlers

Beleidsontwikkeling maakt deel uit van ons activisme bij DiEM25. We stellen alternatieve beleidsmechanismen voor die gericht zijn op de velen, niet op de weinigen. Deze beleidslijnen zijn meer dan idealen; ze bieden praktische wegen naar systemische verandering. Onze standpunten zijn afgestemd op ons [Manifest](#) en worden ontwikkeld door middel van een participatieve aanpak waarbij onze leden en materiedeskundigen worden betrokken.

Om onze visie te bereiken vormen we allianties met lokale gemeenschappen, transnationale organisaties en basisbewegingen, die de gevestigde machtsstructuren uitdagen. Onze politieke partijen, [MERA25's](#), lokaliseren deze beleidsideeën en nemen deel aan belangrijke verkiezingen om de mythe dat "er geen alternatief is" te ontcrachten.

De voorstellen in dit document zijn ambitieus omdat ze in overeenstemming moeten zijn met de omvang van de crises waarmee we worden geconfronteerd. Stapsgewijze hervormingen hebben herhaaldelijk gefaald in het aanpakken van de onderliggende oorzaken van de kritieke uitdagingen waar de mensheid voor staat. Dit document roept, [samen met onze andere beleidspijlers](#), op tot transformatieve actie die geworteld is in een engagement voor menselijke waardigheid, gedeelde welvaart en solidariteit over de grenzen heen.

Dit beleid daagt Europa's vastgeroeste geopolitieke en economische belangen uit en erkent dat echte veiligheid en welvaart niet gebaseerd zijn op dominantie of uitbuiting, maar op rechtvaardigheid. Europa's langetermijnbelangen liggen in een wereld die wordt gedefinieerd door vrede, samenwerking en gedeelde verantwoordelijkheid. Door een eerlijk en verantwoordelijk beleid te voeren, kan Europa het goede voorbeeld geven en de veerkracht van de wereld bevorderen.

Er bestaan al praktische implementatietrajecten. Het testen van lokale initiatieven, zoals het versterken van gastgemeenschappen, het faciliteren van door de gemeenschap geleide projecten en het ondersteunen van werknemerscoöperaties kan onmiddellijke, schaalbare resultaten opleveren. In tijden van economische, ecologische en geopolitieke onzekerheid kan de kracht van samenwerking tussen gemeenschappen veerkracht opbouwen, solidariteit bevorderen en banden binnen en over grenzen versterken. Dit document biedt Europa een pad om zijn rol in de wereld te herdefiniëren, door uitbuitende structuren achter zich te laten en te werken aan een toekomst die gebaseerd is op collectief welzijn en vrede.

Voor verdere correspondentie kunt u contact opnemen met policy@diem25.org

Een alternatief migratiebeleid

DiEM25 stelt een holistische benadering van migratie voor die mensen hun rechten geeft, de onderliggende oorzaken van gedwongen migratie aanpakt, structurele gebreken aanpakt en streeft naar sociaaleconomische verbetering van gastgemeenschappen in heel Europa. Dit vereist acceptatie van de volledige verantwoordelijkheid ten opzichte van onze medemensheid, die zou dienen als een duidelijke politieke basis voor het samenleven van iedereen. De verplaatsing van mensen is een integraal onderdeel van de menselijke geschiedenis en biedt de mogelijkheid om verder te denken dan beperkte nationale perspectieven en angstzaaiende identiteitspolitiek.

Gedwongen migranten moeten niet langer worden voorgesteld als passieve slachtoffers of criminelen die ook banen stelen. Ze moeten worden gezien als politieke actoren die de onrechtvaardigheid en het disfunctioneren van de huidige wereldorde in twijfel trekken. We moeten te allen tijde onze internationalistische visie en morele verplichtingen in gedachten houden tegenover iedereen die onze kusten opzoekt en de vestiging van onze medemensen onder ons mogelijk maakt, net zoals we in het verleden naar hun kusten zijn gegaan - en dat misschien weer zullen doen gezien de snel naderende klimaatramp die Europa hard zal treffen.

Een crisis in de maak: Gevolgen van politiek falen

Het aandeel vluchtelingen in Europa is slechts 1,5% van de totale bevolking. Toch worden we geconfronteerd met een crisis: het financieren van een FRONTEX grensagentschap dat toeziet op verdrinkingen in de Middellandse Zee; het huisvesten van vluchtelingenkampen zonder stromend water in Griekenland; het offshoren van asielaanvragen in strijd met internationale wetgeving. De lijst gaat maar door. De Europese Unie - niet in staat om zich te verenigen rond haar humanitaire plicht - heeft in plaats daarvan gekozen voor een lukrake beleidskoers: de mensheid verdelen in degenen die we willen versus degenen die we afwijzen.

Mensen die de Russische invasie in Oekraïne ontvluchten, krijgen terecht een toevluchtsoord, mogen werken en krijgen toegang tot gezondheidszorg en onderwijs. Daarentegen lopen mensen buiten Europa enorme risico's om het continent te bereiken en er wordt geen melding gemaakt van de onderliggende oorzaken van hun vlucht. Er worden geen verklaringen afgelegd over Europese wapens die het leven in het Midden-Oosten verwoesten. Geen opmerkingen over de niet-aflatende steun voor dictators over de hele wereld. Geen erkenning van kolonialisme en de blijvende structuren ervan in de 21e eeuwst. Geen erkenning van onze rol in het creëren van klimaatvluchtelingen. Geen verband met oneerlijke handelsbetrekkingen. De rol van Europa in het creëren van de omstandigheden die mensen dwingen hun huis te verlaten wordt vaak over het hoofd gezien, maar is diep verankerd in een systeem dat winst, het winnen van grondstoffen en geopolitieke controle prioriteit geeft boven menselijk welzijn en ecologische duurzaamheid.

Europa ziet migratie vanuit het Zuiden als een destabiliserende factor voor de moderniteit en een ondermijning van zijn kernideeën over natie en nationalisme, identiteit, burgermaatschappij, soevereiniteit en burgerschap. Het behandelt vluchtelingen en migranten als verdacht en gebruikt antiterrorismemaatregelen - bewaking en controle, biometrie en gegevensverzameling - tegen hen. Andere belangrijke verdedigingsmechanismen zijn uitsluiting (muren, detentie en deportatie) en externalisering van grenzen, waarbij de verantwoordelijkheid voor opsporing en redding wordt genegeerd. Militarisering, nieuwe technologie, autoritaire bombast, criminalisering van burgerlijke ongehoorzaamheid en solidariteit zijn ook essentiële elementen. De Europese Unie gaat door met het blindelings 'managen' van de crisis en het instrumentaliseren van gedwongen migratie in haar eigen politieke voordeel.

Hypocrisie beheerst de regels - Selectief humanisme van Europa

De oorlog in Oekraïne heeft het racisme en de dubbele standaarden die endemisch zijn in onze Europese structuren in de schijnwerpers gezet. Geconfronteerd met miljoenen blanke christelijke Europese vluchtelingen hebben ze het omslachtige asielsysteem omzeild en de Oekraïners het toevluchtsoord geboden dat ze nodig hadden. Alle lidstaten bieden solidariteit en hervestiging zonder drama. Net zo belangrijk is dat deze vluchtelingen worden afgeschilderd als goed opgeleid, intelligent en beschaafd, dat hun identiteit en verleden niet in twijfel worden getrokken en dat ze niet worden gestereotypeerd als potentiële terroristen of infiltranten. Er is geen mist van afstand of gevoel van anders-zijn: Oekraïners zijn blank en Europees. Het contrast met gekleurde mensen die Oekraïne wisten te ontvluchten kon niet groter zijn. Ze werden geweerd uit evacuatietreinen, gesegregeerd, moesten dagenlang wachten aan de grens en soms teruggedreven. Degenen die de Europese Unie wisten te bereiken, kregen te maken met hogere hindernissen; hun vergunningen werden in twijfel getrokken en ze werden onder druk gezet om terug te keren naar hun land van herkomst.

Buiten Europa wacht hen een beveiligd regime, waarin ze al gecriminaliseerd worden. Politici en de media gebruiken hun platforms om degenen die hun toevlucht zoeken in Europa te demoniseren. De gekleurde migranten die, tegen alle verwachtingen in, in Europa zijn aangekomen, beginnen aan een nieuwe reis door een vervreemdend asielsysteem. Een dagelijks leven van opsluiting en beperkte werk- en opleidingsmogelijkheden begint. Voor degenen die het geluk hebben asiel te krijgen - meestal na maanden of zelfs jaren wachten - is hun opluchting van korte duur. Werk, huisvesting, onderwijs, gezondheid - ja, leven! - blijft schaars. De hypocrisie kan niet duidelijker zijn. Europese migratiebeleid is schaamteloos racistisch. De acties van Europa onthullen een beleidskader dat gedreven wordt door economisch gewin en veiligheidsbelangen, vaak ten koste van de waarden die het beweert hoog te houden. Door zijn grenzen te militariseren, conflicten in het buitenland aan te wakkeren en despoten in het Zuiden te steunen, heeft Europa alle geloofwaardigheid als verdediger van mensenrechten en democratie verloren. Europa profiteert van de oorlogen en conflicten die mensen dwingen te vluchten, om ze vervolgens de toegang te weigeren als ze aankomen op zoek naar veiligheid. Europa profiteert

van de krachten die mensen op de vlucht jagen - ongelijke handel, ontginning van grondstoffen en steun voor hegemoniale geopolitieke controle - maar keert zich af van degenen die door deze praktijken worden getroffen.

Instrumenten van onderdrukking: Het verraad van de mensenrechten door de EU

Kwesties met betrekking tot asielzoekers en migratie zijn een 'gedeelde bevoegdheid' in de Europese Unie en zijn dus onderworpen aan overlappende beleidsinstrumenten. Deze worden echter geharmoniseerd door middel van het nieuwe pact inzake migratie en asiel. Dit omvat:

- Uniforme regels voor het screenen van niet-EU-burgers:
 - Verhoging van de detentiecijfers omdat er te weinig tijd - 7 dagen - wordt gegeven voor screening.
 - Verminderde toepassing van mensenrechten, omdat het aankomsten behandelt als 'niet de EU binnengekomen' ondanks hun fysieke aanwezigheid op het grondgebied van de EU - de zogenaamde 'juridische fictie van niet binnenkomen'.
- Een gemeenschappelijke databank met biometrische informatie opzetten voor niet-EU-burgers van 6 jaar en ouder.
- Procedures stroomlijnen met betrekking tot grenzen, asielaanvragen en terugkeer, waaronder:
 - Legaliseren van discriminatie op basis van nationaliteit: grensprocedures zullen van toepassing zijn op mensen uit landen met een erkenningspercentage voor internationale bescherming van minder dan 20%, mensen uit 'veilige landen van herkomst' of 'veilige derde landen', om redenen van nationale veiligheid en/of om informatie achter te houden. Ze worden dus in bewaring gehouden met minder waarborgen en toegang tot juridische ondersteuning dan bij de 'normale asielprocedure'.
 - Uitzetting versnellen: beroep aantekenen tegen een uitzetting onderbreekt het proces niet. Een asielzoeker kan dus worden uitgezet terwijl zijn beroep nog loopt.
 - De kwetsbaren straffen: Gezinnen met kinderen zijn niet vrijgesteld van de grensprocedure. Dit betekent dat ze lange tijd in bewaring kunnen worden gehouden in afwachting van hun zaak.
- een solidariteitsmechanisme instellen om de verantwoordelijkheden evenwichtig over de EU te verdelen. Zo wil de EU in het kader van de verordening inzake het beheer van asielmigratie (RAMM):

- Het principe van het eerste land van binnenkomst handhaven, wat betekent dat de EU-lidstaten in de frontlinie het grootste deel van de binnenkomsten zullen blijven dragen - waardoor de toch al rampzalige opvangvoorzieningen in die landen nog verder zullen verslechteren.
- Solidariteit betuigen door niet-grenslanden die in een EU-fonds storten in plaats van asielzoekers op te nemen. Dit fonds zou op zijn beurt kunnen bijdragen aan het betalen van grensmuren, hekken en bewakingstechnologie.
- Families uit elkaar scheuren door broers en zussen uit te sluiten van bescherming die normaal gesproken via gezinshereniging wordt geboden.
- Tijdelijke 'crisisopt-outs' invoeren waardoor lidstaten naar believen internationale verplichtingen kunnen schenden.

Al deze beleidsinterventies doen niets om bestaande zorgen weg te nemen - van het mislukte hotspot-systeem tot de systematische schending van mensenrechten onder het toezicht van FRONTEX. Het budget van Frontex is enorm gestegen, met maar liefst 2763% sinds de oprichting in 2006 - en het is een broeinest van bedrijfslobby's die graag beveiligings- en bewakingssystemen verkopen om Europa nog beter te 'beschermen'. Van drones en biometrische gegevensverzameling tot satellietbeelden en kunstmatige intelligentie, deze technologieën vormen een geavanceerd bewakingsnetwerk dat de bewegingen van migranten volgt en beperkt. Deze technologieën zijn ontwikkeld door Europese defensiebedrijven en worden vaak verkocht aan onderdrukkende regimes, waar ze worden gebruikt om zowel burgers als migranten in de gaten te houden, vast te houden en te onderdrukken. De omarming van deze instrumenten door Europa past in een aanpak die veiligheid voorop stelt en migratie criminaliseert, waarbij mensen in nood eerder als bedreiging worden gezien dan als individuen met rechten en waardigheid.

Het maatschappelijk middenveld heeft zich kritisch uitgelaten over het nieuwe pact inzake migratie en asiel. Mensenrechtenorganisaties, liefdadigheidsinstellingen, academici en activisten hebben de onmenselijkheid van dit beleidspakket aan de kaak gesteld en hebben opgeroepen tot een dringende heroverweging van de onderdelen ervan.

Helaas geeft de geschiedenis aan dat de Europese Unie vastbesloten is om de 'tuin' te beschermen tegen de 'jungle'. Zoals we in 2015 zagen, wees de EU de Griekse eilanden in de Egeïsche Zee aan als hotspots om migranten verplicht en voor onbepaalde tijd op te sluiten. Athene breidde zijn detentiefaciliteiten uit en bouwde een muur, gebaseerd op het Melilla-model, bij de rivier de Evros om de grens met Turkije te verharderen, waarmee de EU sinds 2016 een externaliseringsovereenkomst heeft. Hongarije bouwde een veiligheidshek en sloot zijn grens met Servië; het land houdt migranten nu voor onbepaalde tijd vast in transitzones. Interne grenscontroles werden ook opgelegd, muren gebouwd of vluchtelingen geweigerd in het kader van herverdelingsplannen door: Oostenrijk, Bulgarije, Tsjechië, Duitsland, Polen, Slowakije

en Slovenië. Kroatië ontving in 2018 100 miljoen euro van de EU om aan zijn langste buitengrens te patrouilleren. Zelfs nu nog zijn duizenden gestrand in het overvolle Vucjak-kamp in Bosnië, een met slangen bezaaide site bezaaid met landmijnen, zonder elektriciteit of sanitaire voorzieningen, en gebouwd op een chemische stortplaats die methaan uitstoot.

Een andere beleidsinnovatie is de verdere externalisering naar Noord-Afrika en de Sahel. We zijn niet alleen getuige van een verdere door de EU gefinancierde en geleide militarisering van de grenzen binnen die regio's, maar ook van het uitbesteden van de behandeling van asielaanvragen aan die locaties.

Sinds 2015 heeft de EU Ethiopië, Niger, Marokko, Senegal en Soedan onderworpen door te dreigen met bezuinigingen op de hulp - soms tegen de wil van hun eigen bevolking. Geheime onderhandelingen hebben het maatschappelijk middenveld verblind en veel Afrikanen zijn zich niet bewust van de acties van hun regeringen in dienst van de EU. Ondanks de retoriek is het externalisering die migranten in handen van smokkelaars dwingt om controleposten te passeren, grenzen en hekken over te steken, gevangnissen te ontvluchten en uiteindelijk in kleine gevaarlijke bootjes te stappen.

De EU geeft er dus de voorkeur aan om - uit beleidsoverwegingen - gevangenen die in Libië worden vastgehouden naar transitcentra in de Sahel te sturen, meestal in Niger, dat de vrijheid van verkeer heeft afgeschaft en het vervoer van migranten tot een misdaad heeft verklaard. Europa's externalisatie in Algerije heeft haar grenzen zelfs voor haar eigen burgers gesloten en verhindert West- en Centraal-Afrikanen Libië binnen te komen: ambtenaren dwingen hen door de woestijn naar Niger te lopen. Dit is een grotendeels onbekende tragedie die de EU creëert: twee keer zoveel mensen sterven in de Sahara als in de Middellandse Zee, terwijl smokkelaars, wier handel ook terrorisme financiert, zich verrijken.

De ring van externalisering reikt verder. Tunesië is gedwongen om pogingen om naar Europa te emigreren zonder geldige documenten strafbaar te stellen. De Democratische Republiek Congo heeft onbetaalbare biometrische paspoorten van € 160,00 ingevoerd, geproduceerd door een Arabisch-Belgisch consortium. Soedan bouwt nieuwe grensposten en Marokko accepteert gedeporteerden, zelfs niet-staatsburgers. Egypte zet soldaten in om migratieroutes te blokkeren terwijl Senegal toestaat dat Europese officieren het commando overnemen. In West-Afrika verstoort het EU-beleid ter versterking van de grenscontroles van de ECOWAS-leden (Economische Gemeenschap van West-Afrikaanse Staten) de seizoens- en circulaire migratie, is het in strijd met het ECOWAS-protocol inzake vrij verkeer en wakkert het misbruik en afpersing door grenswachten aan. Het vertraagt de ontwikkeling en verzwakt economische overlevingsmechanismen.

Beleidsreactie - Een humaan migratiekader creëren

- **Een einde maken aan de externalisering van de grenzen van de Europese Unie:** Beëindig de migratiecontroleovereenkomsten van de Europese Unie die de handhaving van de grenzen uitbesteden aan autoritaire regimes, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, de migratieovereenkomsten tussen de EU en Turkije, de EU en Soedan, de EU en Tunesië en de

EU en Libië. Dit beleid zorgt ervoor dat Europa directe verantwoordelijkheid neemt voor het handhaven van de mensenrechten en een einde maakt aan haar medeplichtigheid aan schendingen door derde landen, waardoor de focus verschuift van beheersing naar samenwerking en waardigheid.

- **Frontex omvormen tot een Europees opsporings- en reddingsagentschap (ESRA):** Vervang het gemilitariseerde mandaat van Frontex door een humanitaire missie en herdefinieer het agentschap als Europees opsporings- en reddingsagentschap. De ESRA zou zich richten op het redden van migrantenlevens op zee en aan land, het bieden van een veilige doorgang via humanitaire corridors voor vluchtelingen en het handhaven van de inzet van de EU voor de mensenrechten. Deze verandering bevordert de veiligheid, verschuift middelen van uitsluiting naar bescherming en positioneert Europa als leider op het gebied van humanitair migratiebeleid.
- **Deportatie- en detentiewetten afschaffen, vooral voor kwetsbare groepen:** Een einde maken aan beleid dat uitzetting en administratieve detentie van migranten mogelijk maakt, met bijzondere nadruk op de bescherming van kwetsbare groepen. Gebruik maken van bestaande EU-bepalingen om humanitaire visa rechtstreeks af te geven in landen van herkomst of toevlucht, ook voor mensen die getroffen zijn door de klimaatverandering. Deze aanpak respecteert de waardigheid van migranten, vergemakkelijkt veilige routes voor mensen die op zoek zijn naar een toevluchtsoord en sluit aan bij de inzet van Europa voor de mensenrechten.
- **Belemmeringen voor gezinshereniging voor migranten verminderen:** Administratieve procedures voor gezinshereniging vereenvoudigen, vooral voor kinderen, en strenge taalvereisten afschaffen die gezinnen er vaak van weerhouden zich bij hun geliefden te voegen. Dit beleid versterkt de integriteit van het gezin, beschermt kwetsbare personen en benadrukt het belang van de eenheid van het gezin in het migratiebeleid.
- **Meer bescherming voor kinderen en niet-begeleide minderjarigen die asiel zoeken:** ervoor zorgen dat kinderen en niet-begeleide minderjarigen onmiddellijk toegang krijgen tot essentiële voorzieningen, zoals onderwijs, gezondheidszorg en gezinshereniging in Europa. Geef voorrang aan de veiligheid, ontwikkeling en integratie van deze mensen in gastgemeenschappen, zodat Europa zich kan profileren als beschermer van de rechten en het welzijn van kinderen.
- **De kaders versterken om slachtoffers van mensenhandel en vermiste kinderen op te sporen en te beschermen:**
Implementeren van robuuste systemen om slachtoffers van mensenhandel op te sporen en bij te staan, evenals migrantenkinderen en -jongeren die vermist raken nadat ze Europa zijn binnengekomen. Dit kader versterkt de rol van Europa bij het bestrijden van mensenhandel, het beschermen van kwetsbare personen en het ondersteunen van het herstel en de re-integratie van overlevenden.

- Vervang migrantenkampen door opvang- en gastvrijheidscentra gebaseerd op respect en waardigheid:

Migrantenkampen in detentiestijl sluiten en opvang- en gastvrijheidscentra oprichten die op een waardige manier voldoen aan de onmiddellijke behoeften van nieuwkomers. Zorgen voor systematische bescherming van alle vluchtelingen tegen discriminatie, geweld, pesterijen en misbruik zolang ze onder de hoede van Europa zijn. Dit beleid bevordert een humane behandeling, stimuleert de veiligheid en houdt vast aan het streven van Europa naar rechtvaardigheid en mededogen in zijn migratiebeleid.

Machinevertaling alleen voor interne referentie

Gemarginaliseerd en uitgebuit: De realiteit van migranten in Europa

Of ze nu illegaal zijn of asiel hebben gekregen, gelijkheid is moeilijk te bereiken. Werk en huisvesting blijven vaak onbereikbaar. Onderbetaald, repetitief en vaak handwerk is meestal de enige optie. Ondermaatse en dure huisvesting is de enige keuze.

Irreguliere migranten zijn extra vatbaar voor uitbuiting omdat ze in de schaduw van Europa leven, het verborgen gezicht van ons neoliberale economische systeem, en vies, vernederend en gevaarlijk werk doen dat echter een vitaal onderdeel is van veel belangrijke sectoren. Velen doen laag- of ongeschoold werk in de landbouw, bouw, industrie, horeca en catering, in arbeidsintensieve en laaggeschoolde functies met lage lonen en beperkte arbeidsbescherming.

Gewetenloze werkgevers maken misbruik van de beperkte mogelijkheden en het gebrek aan wettelijke bescherming van deze migranten door hen lagere lonen te betalen en hen te onderwerpen aan slechte arbeidsomstandigheden die onder de wettelijke minimum- en arbeidsnormen liggen. Het constante risico op opsluiting en deportatie wordt door deze bazen gebruikt als pressiemiddel. Migranten hebben geen enkele garantie dat ze zelfs maar betaald worden, aangezien loondiefstal en het inhouden van betalingen aan de orde van de dag zijn. Het gebrek aan eerlijke arbeidskansen maakt migranten kwetsbaar voor uitbuiting en voedt een schaduw economie die werkgevers bevoordeelt ten koste van de menselijke waardigheid. Beleid dat de toegang van migranten tot vast werk en gelijke arbeidsrechten beperkt, ontnemt hen de kans om volledig deel te nemen aan de samenleving en houdt hen gevangen in armoedecirkels.

Bovendien lopen ze een verhoogd risico om door criminele organisaties te worden gedwongen tot deelname aan de drugshandel of gedwongen sekswerk, of zelfs tot slavernij. Nieuwe vluchtelingen, die hun maandelijkse geld voor asielzoekers en onderdak verliezen, worden ook gedwongen tot deze uitbuitingssituaties.

Aangezien deze migranten niet geregistreerd staan in de sociale stelsels, kunnen ze geen gebruik maken van officiële arbeidsbureaus. Werk wordt gevonden via mond-tot-mondreclame, sociale netwerken of dagarbeidcentra.

Mensen zonder papieren kunnen geen uitkering krijgen met als ernstigste gevolg voedselarmoede, die asielzoekers ook harder treft dan burgers. Vrouwen, vooral moeders, merken dat hun behoeften worden genegeerd. Meer dan twee miljoen asielzoekers hebben geen recht op reguliere financiële diensten (zoals bankrekeningen) of legaal werk. De meesten ontvangen slechts kleine stipendia die verder gaan dan basishuisvesting en voedsel.

Hun armoede gaat gepaard met inadequate leefomstandigheden in achterstandswijken en een verslechtering van hun mentale en fysieke gezondheid in een tijd waarin ze door het wegvallen van

financiering uit het maatschappelijk middenveld veilige plekken zijn kwijtgeraakt waar ze steun en leermogelijkheden kunnen vinden, kunnen socialiseren en een gevoel van saamhorigheid kunnen krijgen. In veel Europese steden worden migranten en asielzoekers verbannen naar overvolle wijken met te weinig middelen of tijdelijke opvangcentra, waar ze vaak geïsoleerd zijn van de bredere gemeenschap. In sommige gevallen worden migranten geconfronteerd met een segregatiebeleid dat hun toegang tot kwaliteitsvolle huisvesting beperkt, waardoor ze nog meer gemarginaliseerd worden en omstandigheden worden gecreëerd die wrok en xenofobie kunnen opwekken. Deze uitsluiting tast niet alleen hun levenskwaliteit aan, maar belemmert ook hun integratie, aangezien stabiele huisvesting een cruciale basis is voor economische en sociale participatie.

Ook de toegang tot gezondheidszorg en onderwijs is beperkt en veel migranten worden geconfronteerd met bureaucratische hindernissen die hun toegang tot deze essentiële diensten beperken of ontzeggen. Deze uitsluiting schendt fundamentele rechten en ontnemt mensen de kans om een gezond en productief leven te leiden. Zonder toegang tot goede gezondheidszorg zijn migranten kwetsbaarder voor ziekten en ontberingen, wat niet alleen een impact heeft op hun welzijn, maar ook op de volksgezondheid van hun gastgemeenschappen. Onderwijsbarrières beperken verder het potentieel van migranten en belemmeren hun vermogen om een zinvolle bijdrage te leveren aan de samenleving, terwijl ze ook de ontwikkeling en integratie van migrantenkinderen beïnvloeden.

In het algemeen staan de inspanningen om de beschermingskloof voor illegale migranten te dichten voor twee fundamentele uitdagingen. Ten eerste, hoe en in welke mate kan "de wet" worden gebruikt om mensen te beschermen die "buiten de wet" leven en werken? Ten tweede, hoe kunnen irreguliere migranten op een zinvolle manier toegang krijgen tot hun grondrechten en hoe kunnen ze die realiseren als ze door hun irreguliere verblijfsstatus het risico lopen om te worden uitgezet? Deze twee vragen, die betrekking hebben op de grenzen van wettelijke bescherming en het spanningsveld tussen het bevorderen van rechten en immigratiecontrolebeleid, vormen de kern van beleidsdebatten over de rechten van illegale arbeidsmigranten.

Sommige nationale, regionale en lokale overheden proberen de dagelijkse omstandigheden van illegale migranten te verbeteren, onder andere door:

- Het toestaan van compensatieclaims voor onbetaald loon - hoewel dit zelden gebeurt omdat illegale migranten moeilijkheden ondervinden in de omgang met de autoriteiten.
- Het verlenen van vrijstellingen van arrestatie en detentie bij het zoeken naar werk, zoals het geval is in Ierland.
- Het regulariseren van afgestudeerden van instellingen voor hoger onderwijs, zoals in Duitsland, of degenen die willen worden opgeleid om tekorten aan vaardigheden aan te vullen, zoals in Spanje.

Hoewel er nog veel meer voorbeelden zijn, zijn deze beleidsbenaderingen niet geharmoniseerd in heel Europa en zijn ze meestal bedoeld om bedrijfsproblemen of tekorten aan arbeidskrachten aan te pakken. Politici en rechtse groeperingen zijn verder tevreden met het verspreiden van hun antimigrantenhoon en racistische boodschappen. De media gooien olie op het vuur, de waarheid maakt geen echte discussie en debat meer mogelijk en regeringen worden onder enorme druk gezet om migranten af te wijzen.

Beleidsreactie: Bescherming van de rechten en waardigheid van migranten

- **Een einde maken aan het arbitraire onderscheid tussen soorten migratie**
Beperkende categorieën zoals "veilig derde land" en "eerste land van asiel" afschaffen om de fundamentele rechten van alle migranten te garanderen, ongeacht hun status. Dit omvat:
 - **Volledige economische en sociale rechten:** Geef alle migranten het recht om zonder beperkingen te werken en zich aan te sluiten bij een vakbond, toegang tot sociale zekerheid en pensioenen, wegen naar permanent verblijf en naturalisatie, en toegang tot huisvesting en gezondheidszorg, inclusief traumaverwerking en geestelijke gezondheidszorg.
 - **Volledige burgerlijke en politieke rechten:** Alle barrières wegnemen die migranten verhinderen deel te nemen aan de verkiezingspolitiek en ervoor zorgen dat ze een stem hebben in democratische processen.
 - **Vrij verkeer en toegang tot de rechter:** Vrij verkeer binnen Europa garanderen en zorgen voor gratis juridische vertegenwoordiging voor alle migranten om een eerlijke behandeling volgens de wet te waarborgen.
- **Zorg voor onbeperkte toegang tot levens- en werkmogelijkheden**
Zorg ervoor dat alle migranten gelijke toegang hebben tot middelen die professionele en persoonlijke groei ondersteunen door:
 - **Versnelde erkenning van buitenlandse diploma's:** Stroomlijn processen voor de erkenning van buitenlandse onderwijs- en beroepskwalificaties.
 - **Beroepsopleiding en taalcursussen aanbieden:** Gratis programma's op maat aanbieden om de integratie van migranten te vergemakkelijken, hun inzetbaarheid op de arbeidsmarkt te vergroten en hun professionele ontwikkeling te ondersteunen.
 - **Interculturele competentie opbouwen in de publieke en private sector:** Inclusieve werkplekken en gemeenschappen bevorderen door het versterken van interculturele vaardigheden bij werknemers in zowel de publieke als de private sector.

- **Zorgen voor Europabrede normen voor de rechten en bescherming van arbeidsmigranten**
Implementeer Europabrede wetgeving die alle arbeidsmigranten, ongeacht hun status, recht geeft op een eerlijk loon, veilige arbeidsomstandigheden en bescherming tegen uitbuiting. Creëer toegankelijke systemen om loondiefstal en misbruik van de werkplek te melden zonder angst voor deportatie of detentie, harmoniseer beschermingsmaatregelen om de bijdragen van migranten te waarderen en economische rechtvaardigheid te ondersteunen.
- **Financiële toegang en steun voor migranten en asielzoekers uitbreiden**
Alle lidstaten opdragen om migranten en asielzoekers een basisbankrekening te laten openen en toegang te geven tot essentiële financiële diensten. Deze toegang zou zorgen voor financiële stabiliteit, uitbuiting helpen voorkomen en inclusie in de formele economie bevorderen.
- **Gendergelijkheid versterken in het migratie- en asielbeleid**
Genderbewust beleid integreren in alle aspecten van migratie, zodat vrouwen en personen met verschillende geslachtskenmerken uitgebreid worden ondersteund:
 - **Gendergerelateerde gronden voor de vluchtelingenstatus erkennen:** Opname van vervolging op grond van geslacht als een legitieme grond voor het aanvragen van de vluchtelingenstatus.
 - **Genderbewuste faciliteiten en diensten aanbieden:** Bied op verzoek naar sekse gescheiden slaap- en sanitaire voorzieningen en zorg voor vrouwelijke interviewers en tolken voor vrouwen die bescherming zoeken.
 - **Traumatherapie en kinderopvang uitbreiden:** Maak traumatherapie beschikbaar voor alle asielzoekers, met specifieke ondersteuning voor overlevenden van gendergerelateerd geweld, en zorg voor goede kinderopvang tijdens screenings en interviews.
 - **Onafhankelijke wettelijke status mogelijk maken:** Migranten in staat stellen om onafhankelijk van hun echtgeno(o)t(e) asiel aan te vragen of een wettelijke status te verkrijgen, wat de autonomie en veiligheid bevordert.
- **Garandeer universele gezondheidszorg voor alle migranten**
Zorg ervoor dat alle migranten toegang hebben tot uitgebreide gezondheidszorg, waaronder preventieve zorg, geestelijke gezondheidszorg en traumadiensten, door administratieve belemmeringen weg te nemen. Deze universele toegang bevordert het welzijn van migranten en versterkt de volksgezondheid in gastgemeenschappen.
- **Een inclusief huisvestingsbeleid voor migranten bevorderen**
Huisvestingsprogramma's ontwikkelen die migranten stabiele, kwaliteitsvolle huisvesting bieden, geïntegreerd in bredere gemeenschappen in plaats van in geïsoleerde of overbevolkte gebieden.

Het vergemakkelijken van de toegang tot waardige huisvesting bevordert sociale cohesie en ondersteunt integratie op lange termijn.

- **Wederzijdse erkenning van asielbeslissingen in heel Europa vergemakkelijken**
Wetgeving goedkeuren die een snelle en automatische erkenning van positieve asielbeslissingen in heel Europa mogelijk maakt, zodat migranten met een beschermde status zich kunnen verplaatsen en vestigen waar de mogelijkheden aansluiten bij hun behoeften. Deze geharmoniseerde aanpak vergroot de stabiliteit en stelt migranten in staat een effectieve bijdrage te leveren aan de samenleving.

Gastgemeenschappen onder druk: Voldoen aan de behoeften van lokale gemeenschappen

We zijn er getuige van dat Europese regeringen nieuwkomers vestigen in regio's met economische achteruitgang, waardoor ze in een staat van behoeftigheid en ontkrachting worden achtergelaten. Deels als gevolg van het zogenaamde "Hot Spot" systeem worden regio's die lijden onder bezuinigingsmaatregelen en arme gemeenschappen in rijkere Europese staten het zwaarst getroffen door de opvang van migranten.

Door de spanningen op te voeren en de ene groep tegen de andere uit te spelen, ontstaan xenofobe attitudes - wat leidt tot een gestage stroom van steun voor onmenselijk beleid dat muren rond Europa wil bouwen. Structureel racisme, historisch verankerd op alle bestuursniveaus, versterkt uitsluiting en criminalisering. Mensen worden in verschillende mate en op verschillende manieren geracialiseerd. Op lokaal niveau worden raciale grenzen zichtbaarder en schaden ze de cohesie binnen de gemeenschap.

Bezuinigingen en migratiebeheersing leiden dus tot maatschappelijke polarisatie en autoritaire krachten gebruiken dat om de samenleving verder te verdelen en aan macht te winnen. Dit is zowel op korte als op lange termijn gevaarlijk omdat het leidt tot geweld en de democratie ondermijnt.

Met andere woorden, het zijn de desinvesteringen op lange termijn in werkgelegenheid, onderwijs en openbare gezondheidsdiensten die verantwoordelijk zijn voor de problemen waarmee nieuwkomers en de lokale bevolking in de gastgemeenschappen worden geconfronteerd - niet migratie.

We geven prioriteit aan democratie en erkennen dat het de burgermaatschappij en lokale mensen zijn die zich inzetten in de strijd voor rechten en het overwinnen van de institutionele barrières voor inclusie. Zij kennen de uitdagingen en behoeften van hun omgeving, zij weten wat er moet gebeuren en hoe dat moet gebeuren. Daarom moeten concreet beleid en uitvoerbare maatregelen tot stand komen via een participatief proces waarin ook zij centraal staan.

Toch hoeven gedwongen migranten niet alleen begunstigden van hulp te zijn, ze zijn politieke actoren op gelijke voet met de leden van de gastgemeenschap. Zonder hun deelname, kan geen enkele analyse van

de behoeften van de gemeenschap, geen enkel voorstel voor concrete maatregelen en geen enkele uitvoering effectief of volledig zijn.

Beleidsreactie: Gastgemeenschappen en migranten samen sterker maken

Om gastgemeenschappen te herstellen en te versterken, stellen we het volgende voor:

- **Intrekking van het Dublin-systeem en afschaffing van de "hotspot"-aanpak:** Vervang het mislukte Dublin-systeem en ontmantel het "hot spot"-apparaat door een gecentraliseerd mechanisme voor de eerlijke hervestiging van migranten in Europese gemeenschappen. Dit systeem zou rekening houden met zowel de voorkeuren van nieuwkomers - zoals familiebanden, taal en culturele banden - als de capaciteiten van gastgemeenschappen. Het afstemmen van de voorkeuren van migranten op de lokale behoeften bevordert een evenwichtige integratie, ondersteunt de veerkracht van gemeenschappen en versterkt de sociale cohesie.
- **Lokaal gestuurde arbeiderscoöperaties voor migranten en gastgemeenschappen faciliteren:** Bied opleiding, middelen en financiering ter ondersteuning van de oprichting van arbeiderscoöperaties die worden geleid door migranten en leden van de gastgemeenschap. Deze coöperaties zouden de lokale economische veerkracht bevorderen, tekorten aan arbeidskrachten aanpakken en interculturele samenwerking aanmoedigen, en stabiele, waardige werkgelegenheid en gedeelde welvaart bieden voor alle leden van de gemeenschap.
- **Oprichting van inclusieve vergaderingen voor democratische besluitvorming:** Assemblees oprichten die alle belanghebbenden omvatten - op Europees, nationaal en lokaal niveau - om georganiseerde politieke expressie voor zowel migranten als gastgemeenschappen mogelijk te maken. Deze assemblees, die via loting geselecteerd worden, zouden het voor de hele gemeenschap gemakkelijker maken om deel te nemen aan beslissingen die hun leven beïnvloeden. Deze democratische betrokkenheid bevordert sociale cohesie, schept vertrouwen en verdiept integratie door de stem van de gemeenschap centraal te stellen.
- **Steun gemeenschapshubs voor culturele en educatieve uitwisseling:** Permanente financiering van gemeenschapshubs in gastregio's waar migranten en lokale bewoners kunnen deelnemen aan gezamenlijke culturele, sociale en educatieve activiteiten. Deze hubs kunnen dienen als ruimten voor taaluitwisseling, workshops voor het delen van vaardigheden en wederzijdse ondersteuning, waardoor begrip wordt bevorderd, isolement wordt verminderd en integratie soepeler verloopt dankzij gedeelde ervaringen en culturele bemiddeling.
- **Ontwikkel jongerenprogramma's voor interculturele uitwisseling en empathievorming:** Creëer gespecialiseerde programma's die jonge migranten koppelen aan lokale leeftijdsgenoten in het basis-, secundair en tertiair onderwijs en naschoolse initiatieven. Deze programma's

bevorderen interculturele vriendschappen, moedigen culturele uitwisseling aan en bouwen empathie op, wat bijdraagt tot een meer inclusieve, begripvolle en verenigde volgende generatie.

- **Vervang detentiecentra door sociale woningen voor gezamenlijk wonen:** Sluit detentiecentra voor migranten en vergemakkelijk herhuisvesting naar sociale woningen die ontworpen zijn voor zowel migranten als leden van de gemeenschap met een laag inkomen. Dit beleid vermindert menselijk lijden, bevordert stabiliteit en stimuleert integratie door gedeelde woonruimtes, waardoor de sociale banden binnen de gemeenschap worden versterkt.
- **Empowerment van het maatschappelijk middenveld en ondersteuning van de sociale solidaire economie:** Het maatschappelijk middenveld versterken door financiële, institutionele en operationele steun te bieden aan grassroots solidariteitsinitiatieven, vooral in gemeenschappen die onderdak bieden aan gedwongen migranten. Deze aanpak bouwt lokale veerkracht op, versterkt inclusiviteit en maakt door de gemeenschap gestuurde projecten mogelijk die iedereen ten goede komen. Het inspireert ook het Europese maatschappelijk middenveld om zich in te zetten voor gedecentraliseerde acties waarbij nieuwkomers actief worden betrokken, zodat zinvolle, lokale trajecten naar integratie en gedeelde groei worden gecreëerd.

Machinevertaling alleen
referentie

De onzichtbare hand van de oligarchie: De structurele drijfveren van gedwongen migratie

Voor de overgrote meerderheid is migratie naar de eerste wereld onmogelijk. Duizenden 'kiezen' echter voor een hachelijke weg om de Europese kusten te bereiken, waarbij een groot aantal mensen onderweg een vermijdbare dood sterft. Er zijn verschillende redenen waarom mensen deze reis ondernemen, maar wat ons vooral bezighoudt zijn de onderliggende oorzaken die mensen dwingen hun leven te riskeren om Europa te bereiken.

Europese elites hebben altijd hun eigen welvaart nagestreefd ten koste van de verarming van het Zuiden: koloniale expansie door middel van onteigening werd vaak beschouwd als staatsport als Afrikanen tot slaaf werden gemaakt, over de wereld werden verscheept om te worden doodgewerkt, terwijl hun thuislanden werden opengelaten voor verovering.

Gedwongen migratie vindt zijn oorsprong in de strijd om het rijk, versterkt door kapitalistische accumulatie en globalisering, en is nu een belangrijk facet van het neoliberale systeem. Illegale migranten ondersteunen de hele mondiale arbeidsketen: vernederd en ontmenselijkt zijn ze kwetsbaar, uitzetbaar, wegwerpbaar, een volgzaam en constante bron van goedkope arbeidskrachten.

Het systeem blijft klimaatcrises, kwetsbaarheid, geweld, precariteit en zwakke sociale en bestuursstructuren creëren. Voor werkende mensen in het hele Zuiden betekent neoliberalisme schulden, loonstagnatie, stijgende kosten van levensonderhoud en neerwaartse mobiliteit. Het betekent dramatisch toegenomen sociale en economische ongelijkheid, politieke uitsluiting en culturele onzichtbaarheid. Deze druk leidt tot gedwongen migratie naar Europa op zoek naar een beter bestaan.

Kolonialisme, neokolonialisme en imperialisme: Het landschap van migratie vormgeven

Honderden jaren voor het neoliberalisme veroorzaakte het Europese kolonialisme ontheemding en migratie door genocide, slavernij, verovering en landroof, inheerschappij, arbeidsuitbuiting en onderwerping, kapitalistische extractie, handelswaar, vervuiling, onderdrukking, militair geweld en oorlogswinsten. Deze erfenis van vernietiging legde de basis voor veel van de mondiale ongelijkheid die we vandaag de dag zien, waar de economische en milieukosten van het kolonialisme het Zuiden blijven belasten.

Het postkolonialisme omvat de Europese machtsverhoudingen met haar overgebleven en voormalige bezittingen en de oprichting en dominantie van mondiale instellingen zoals het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Wereldbank (WB). Het neoliberalisme, dat aan het eind van de 20e eeuw opkwam, intensiverde de uitbuiting die door het kolonialisme in gang was gezet en verschoof koloniale structuren naar nieuwe vormen van wereldwijde economische en politieke controle. Vandaag de dag wordt het

imperialistische project voortgezet door een door bedrijven gedreven handelsbeleid, structurele aanpassingsprogramma's en afhankelijkheid van schulden door het mondiale Zuiden te verarmen, waarbij voormalige koloniën nog steeds gebonden zijn aan uitbuitende systemen van economische afhankelijkheid.

Hedendaags imperialisme wordt niet alleen gekenmerkt door de economische controle die wordt uitgeoefend door multinationale ondernemingen en financiële instellingen, maar ook door het toenemende gebruik van unilaterale dwangsancties (UCS) door westerse mogendheden, met name de VS en de Europese Unie, om politieke en economische agenda's af te dwingen. Deze sancties worden vaak opgelegd zonder internationale wettelijke toestemming en worden gebruikt als instrumenten voor imperiale overheersing, waardoor de economische en sociale destabilisatie van de doellanden wordt bevorderd. UCS worden ingezet om soevereine regeringen te verzwakken, handel te beperken en economische ontwikkeling te belemmeren, waardoor armoede en sociale onrust in de getroffen landen vaak verergeren. Ze zijn vooral verwoestend in regio's die al worstelen met de erfenis van het kolonialisme, zoals Afrika, Latijns-Amerika en het Midden-Oosten.

De gevolgen van het kolonialisme bleven niet beperkt tot de economische en politieke sfeer. Inheemse culturen, talen en kennissystemen werden systematisch vernietigd of gemarginaliseerd. Het gedwongen assimilatiebeleid dat door kolonisten werd opgelegd, liet diepe sporen na in samenlevingen en tastte zowel persoonlijke identiteiten als collectieve sociale structuren aan. Het verlies van autonomie over culturele expressie en bestuur treft nog steeds veel voormalige koloniën en draagt bij aan de voortdurende strijd voor culturele heropleving en erkenning.

In Afrika bijvoorbeeld houden voormalige kolonisten hun macht in stand door economische afhankelijkheid, klimaatschulden en militaire overheersing. Voortdurende aanvallen van bedrijven en de exploitatie van grondstoffen blijven veel gemeenschappen verarmen en verplaatsen in de voortdurende jacht op bauxiet, steenkool, kobalt, coltan, koper, diamanten, goud, ijzer, olie, uranium en zink. Deze grondstoffen, die worden gewonnen ten gunste van multinationals, leiden vaak tot milieuvernieting, verdrijving van inheemse gemeenschappen en dragen bij aan de klimaatcrisis.

Ontwikkelingsprojecten van de Wereldbank verplaatsen ook miljoenen mensen; in Afrika hebben 11 projecten 700.000 hectare land in beslag genomen. Bovendien is Afrika de thuisbasis van bijna de helft van alle landroof door de agro-industrie. Groen graaien - land toe-eigenen voor natuurbehoud, koolstofvastlegging en de productie van biobrandstoffen - combineert de sociale en economische verwoesting van de winning van natuurlijke hulpbronnen met geweld veroorzaakt door gewapende strijd, sociale conflicten, onderdrukking, interventies van buitenaf, mensenrechtenschendingen, verlies van burgerschap en burgeroorlogen. Ze verdringen inheemse gemeenschappen en boeren, onttrekken land aan het gewoonterecht, verstoren sociale systemen en ondermijnen de toegang van vrouwen tot gemeenschappelijk land.

De erfenis van het kolonialisme duurt voort in de huidige neokoloniale praktijken, waarbij voormalige koloniën nog steeds economisch worden uitgebuit via door het buitenland gecontroleerde toeleveringsketens, internationale handelsovereenkomsten en schuldaflossing. Deze voortdurende praktijken houden het mondiale machtsevenwicht in stand, waardoor de rijkdom van het Noorden intact blijft terwijl de economische ontwikkeling in het Zuiden wordt gesmoord. Naarmate de rijkdom van de wereld verder wordt onttrokken, verankeren deze systemen de ongelijkheden die tijdens het koloniale tijdperk zijn ontstaan en houden ze de uitbuiting van mensen en hulpbronnen in het Zuiden in stand.

Modern imperialisme omvat ook militaire interventies die gericht zijn op soevereine naties onder het mom van "humanitaire" of "democratische" inspanningen, vaak resulterend in wijdverspreide instabiliteit en verlies van levens. Van de oorlogen in het Midden-Oosten tot de militarisering van grenzen in Afrika, Westerse machten gebruiken militair geweld om geopolitieke belangen veilig te stellen, grondstoffen te controleren en verzetsbewegingen te onderdrukken. Deze interventies hebben geleid tot de destabilisatie van hele regio's, waardoor cycli van conflicten, ontheemding en armoede in stand worden gehouden.

Beleidsreactie: Dekolonisatie van migratie

- **Erken en verontschuldig de misdaden van kolonisatie:** Erken en verontschuldig je volledig en transparant voor de misdaden van de kolonisatie - waaronder slavernij, uitbuiting van grondstoffen, culturele vernietiging en gedwongen verplaatsing - door middel van een officieel, bindend proces van verontschuldigingen en herstelbetalingen. Dit proces zou de teruggave inhouden van alle gestolen grondstoffen, historische artefacten en land dat nog steeds in Europees bezit is. Een herstelmechanisme, geleid door een eerlijk orgaan vergelijkbaar met de Europese Commissie voor Justitie (EJC) in DiEM25's Green New Deal voor Europa (GNDE), moet de inbreng van getroffen gemeenschappen omvatten. Herstelbetalingen moeten zich ook uitstrekken tot herstelbetalingen voor het klimaat, waarbij de milieuschade wordt aangepakt die is veroorzaakt door de winning van grondstoffen in het koloniale tijdperk en de voortdurende uitbuiting.
- **Stop het gebruik van unilaterale sancties en dwangmaatregelen:** Stop met het opleggen van unilaterale sancties en economische dwangmaatregelen aan landen in het Zuiden. Vervang deze door multilaterale kaders die gebaseerd zijn op mensenrechten en democratische principes en die ervoor zorgen dat economische beslissingen de nationale soevereiniteit en zelfbeschikking respecteren.
- **Een wereldwijde anti-imperialistische justitiecommissie oprichten:** Richt een commissie op om imperialistische structuren te onderzoeken en te ontmantelen - inclusief uitbuitende multinationals, handelsovereenkomsten en financiële instellingen zoals het IMF en de Wereldbank. Het verminderen van de afhankelijkheid van deze structuren maakt duurzame

ontwikkeling mogelijk en bevordert een coöperatief, in plaats van uitbuitend, mondiaal economisch systeem.

- **Ondersteun heling tussen generaties door middel van culturele en geestelijke gezondheidsprogramma's:** Wijs fondsen toe aan geestelijke gezondheidszorg en onderwijsprogramma's die intergenerationele trauma's en culturele ontwrichting veroorzaakt door kolonialisme aanpakken. Steun initiatieven voor het behoud van cultureel erfgoed, de revitalisering van talen en door de gemeenschap geleide geestelijke gezondheidszorg. Deze programma's stellen gemeenschappen in staat om opnieuw contact te maken met hun erfgoed en bevorderen culturele veerkracht en sociale cohesie.
- **Radicale culturele hervormingen doorvoeren om xenofobe verhalen te ontkrachten:** Hervorm onderwijs- en mediasystemen in Europa om prioriteit te geven aan studies over kolonialisme, dekolonisatie en de bijdragen van diverse culturen aan wereldwijde ontwikkeling. Versterk niet-Europese stemmen, ontkracht schadelijke stereotypen en promoot inclusieve verhalen op scholen en in de media. Deze verschuiving stimuleert een meer inclusieve, antiracistische samenleving en ontmantelt aloude stereotypen, waardoor multiculturele waarden worden bevorderd.
- **Onderteken en ratificeer de Internationale Conventie voor de bescherming van de rechten van arbeidsmigranten:** Ervoor zorgen dat Europa de rechten van alle arbeidsmigranten verdedigt door de Internationale Conventie over de bescherming van de rechten van alle arbeidsmigranten en hun gezinsleden te ondertekenen en te ratificeren, zodat migrantengemeenschappen bescherming en een eerlijke behandeling krijgen.
- **Een kader voor schuldkwijtschelding opzetten voor landen in het Zuiden:** Ontwikkel een kader voor schuldkwijtschelding dat schulden kwijtscheldt van landen in het Zuiden die onder uitbuitingsomstandigheden zijn ontstaan. Daarnaast moeten eerder betaalde schulden die aan deze criteria voldoen, worden terugbetaald. Schuldenkwijtschelding verlicht de economische druk, ondersteunt armoedebestrijding en stelt landen in staat om te investeren in sociale en ecologische veerkracht zonder de last van de schuldendienst.

Onrechtvaardige handelspraktijken: Economische uitbuiting en migratie

De kern van de oneerlijke handelsbetrekkingen van Europa is het GLB (Gemeenschappelijk Landbouwbeleid) van de Europese Unie, dat boeren in het Zuiden benadeelt en de klimaatcrisis verergertⁱ. Enorme subsidies genereren enorme overschotten door het aanmoedigen van fabriekslandbouw en het kweken van gewassen met een hoge opbrengst. 72% van het budget (€30B) wordt besteed aan directe betalingen aan boeren, waarvan 80% naar de top 20 producenten gaat.

Terwijl 33% van de totale uitgaven van de EU naar het GLB gaat en de GLB-betalingen de helft van het inkomen van de gemiddelde boer vormen, ontmantelt de EU in het Zuiden de overheidssubsidies en handhaaft ze open markten voor de agro-industrie via economische partnerschapsovereenkomstenⁱⁱ (EPA's) en andere vrijhandelsovereenkomsten.

Een expliciet doel is het verhogen van de EU-export in sectoren met grote volumes zoals vlees en zuivel: goedkoop en ongereguleerd, overweldigen ze de lokale markten en marginaliseren ze kleine producenten, wat leidt tot ongecontroleerde en niet-duurzame stedelijke migratie en een explosie van het aantal voedselonzekere stedelijke armen. De overgebleven boeren worden afhankelijk van de mondiale agribusiness, zowel voor inputs als als kopers, omdat ze geen directe toegang tot de markt hebben. Omdat de multinationale ondernemingen (MNC's) de prijzen en voorwaarden dicteren, raken ze in de schulden of worden ze gedwongen om hun land te verkopen aan grootschalige gemechaniseerde bedrijven.

EPO's die armoede veroorzaken worden geproduceerd in contexten die worden gekenmerkt door een diepgaande machtsongelijkheid, verdeel-en-heers-tactieken en invloed van bedrijven. "Partners" worden verhinderd om lokale industrieën te beschermen en de capaciteit te ontwikkelen om hoogwaardige eindproducten te exporteren, wat de koloniale en neokoloniale dynamiek versterkt van het negeren van bestaansbehoeften, het exporteren van grondstoffen om Europese industrieën te voeden en het importeren van verwerkte goederen. EPA's leggen handelsliberalisering en tariefafbraak op aan landen die niet klaar zijn om te concurreren met Europese bedrijven. Ze verhinderen duurzame ontwikkeling, verstoren binnenlandse markten en de vooruitzichten voor industrialisatieⁱⁱⁱ, verminderen douane-inkomsten uit tarieven, vergrendelen ongelijke asymmetrische economische relaties en geven prioriteit aan de belangen van de EU bij het tegengaan van illegale migratie.

Hoewel de Latijns-Amerikaanse handelsbetrekkingen^{iv} met de EU onder verschillende regelingen vallen, zijn ze altijd al even ongelijk geweest: de regio exporteert ook grondstoffen en is sterk afhankelijk van geïmporteerde industrieproducten. De EU heeft toegang tot natuurlijke hulpbronnen^v maar verwoest de lokale bevolking, vernietigt habitats, draagt bij aan de klimaatcrisis en houdt de afhankelijkheid in stand. De EU steunt de winningsindustrie, waar schendingen van de mensenrechten^{vi} en arbeidsnormen aan de orde van de dag zijn, en de uitbreiding van de mijnbouw leidt tot meer conflicten tussen de lokale

bevolking, bedrijven en regeringen^{vii}. Er is weinig transparantie en beperkte deelname van maatschappelijke organisaties of gemeenschappen aan de beleidsvorming in de EU of Latijns-Amerika - bedrijfsvriendelijk beleid zal nooit rekening houden met de gevolgen voor ontwikkeling, mensenrechten, milieu of migratie.

Beleidsreactie: Een einde maken aan uitbuitende structuren

- **Transformeer het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB):** Maak een einde aan subsidies die grootschalige industriële landbouw bevoordelen en leiden tot exportoverschotten die boeren in het Zuiden schaden. Heroriënteer GLB-fondsen om duurzame, kleinschalige, agro-ecologische praktijken in Europa en daarbuiten te ondersteunen, om biodiversiteit en veerkracht in lokale voedselsystemen te bevorderen. Deze aanpak vermindert marktverstoring, stemt het EU-beleid af op duurzaamheidsdoelen en creëert een gelijk speelveld voor boeren uit het Zuiden.
- **Een gemeenschappelijk voedselbeleid implementeren dat de voedselsystemen in het Zuiden ondersteunt:** Integreer een gemeenschappelijk voedselbeleid dat ervoor zorgt dat de handelsovereenkomsten van de EU duurzame voedselsystemen in het Zuiden ondersteunen. Beperk de uitvoer die de binnenlandse markten verstoort en steun klimaatbestendige landbouwpraktijken, waarborg voedselsoevereiniteit, bevorder duurzame landbouw en versterk lokale voedselsystemen.
- **Afschaffing van mechanismen voor geschillenbeslechting tussen investeerders en staten (ISDS):** Verwijder ISDS-clausules uit handelsovereenkomsten en vervang ze door gemeenschapsgerichte geschillenregelingen die prioriteit geven aan milieurechtvaardigheid en openbaar welzijn. Dit stelt lokale gemeenschappen in staat om schadelijke bedrijfspraktijken aan te vechten zonder angst voor represailles, het beschermt de soevereiniteit en voorkomt dat bedrijven het lokale beleid domineren.
- **Mandate Technology Transfer Agreements in Key Sectors:** Vereis overeenkomsten voor technologieoverdracht van het Noorden naar het Zuiden op gebieden als hernieuwbare energie en gezondheidszorg, zodat toegang tot geavanceerde technologie zonder beperkende licenties gegarandeerd is. Overdracht van technologie bevordert duurzame industrialisatie, ondersteunt lokale innovatie en vermindert de afhankelijkheid van bedrijven in het Noorden.
- **Verbied landaankopen door Europese bedrijven onder het mom van natuurbehoud:** Verbied landaankopen door Europese bedrijven in het Zuiden, vaak gerechtvaardigd als "behoud" of "koolstofcompensatie". Zet een wereldwijd kader op om het gewoonterecht op land te beschermen en gemeenschappen in staat te stellen de soevereiniteit over hun land te behouden, waardoor ontheemding wordt voorkomen, biodiversiteit wordt ondersteund en duurzaam beheer van natuurlijke hulpbronnen wordt gestimuleerd.

- **Bevorder regionale economische zelfvoorziening in het Zuiden van de wereld:** Steun regionale economische zelfvoorziening door prioriteit te geven aan lokale industrieën, voedselsoevereiniteit en regionale handel boven exportgerichte modellen. Faciliteer regionale overeenkomsten die landen in staat stellen om onder eerlijke voorwaarden handel te drijven, waarbij de focus ligt op het voorzien in lokale behoeften. Deze aanpak vermindert de afhankelijkheid van het Noorden, vergroot de veerkracht tegen marktschommelingen en bevordert regionale solidariteit.
- **Soevereine regionale financiële instellingen oprichten die vrij zijn van de voorwaarden van het IMF en de Wereldbank:** Creëer regionale financiële instellingen in het Zuiden van de wereld die financiering bieden voor sociaal welzijn, infrastructuur en duurzaamheidsprojecten, zonder de bezuinigingsvoorwaarden van het IMF of de Wereldbank. Financiële soevereiniteit stelt landen in staat om ontwikkeling na te streven op basis van lokale behoeften, waardoor sterke, zelfredzame economieën worden gestimuleerd.
- **Veranker het recht van landen in het Zuiden om controle te hebben over natuurlijke hulpbronnen:** Erken en bescherm de soevereiniteit van landen in het Zuiden over hun natuurlijke hulpbronnen en verbied buitenlandse bedrijven om hulpbronnen te exploiteren zonder eerlijke compensatie en lokaal eigendom. Nationaliseer kritieke sectoren en stel winstdelingsmechanismen in voor lokale gemeenschappen, zodat de winsten in lokale gemeenschappen blijven en duurzame ontwikkeling wordt ondersteund.
- **Herdefinieer mondiale handelsrelaties:**
 - o Sluit belastingparadijzen en dwing eerlijke belastingheffing af: Eis dat winsten worden belast waar ze worden gegenereerd, sluit de mazen in de belastingwetgeving die middelen onttrekken aan het Zuiden.
 - o De overeenkomst met Samoa herschrijven: Herziening van de Samoa-Overeenkomst om partners in staat te stellen lokale industrieën te beschermen, eindproducten te exporteren en kennissectoren te ontwikkelen.
 - o Migratiebeheersing scheiden van handelsovereenkomsten: Sluit clausules over migratiebeheersing uit van economische overeenkomsten en richt het handelsbeleid op economische en ontwikkelingsdoelen in plaats van op het ontmoedigen van migratie.
 - o Stop de financiering van de ontginning van natuurlijke hulpbronnen waardoor bevolkingsgroepen op de vlucht slaan: Stop Europese financiering voor projecten voor de winning van natuurlijke hulpbronnen die gemeenschappen verdringen en geef lokale ontwikkeling voorrang boven bedrijfsbelangen.

- o Zorg voor compensatie voor milieuschade: Bedrijven verplichten om lokale gemeenschappen te compenseren voor milieuschade als gevolg van hun activiteiten en hen verantwoordelijk stellen voor de gevolgen voor mensen en ecosystemen.
- o Zorgen voor inclusieve ontwikkeling van handelsbeleid: Implementeer inclusieve en transparante processen voor de ontwikkeling van handelsbeleid waarbij belanghebbenden uit het maatschappelijk middenveld en de gemeenschap uit het Zuiden worden betrokken. Deze aanpak stemt handelsbeleid af op mensenrechten, lokale ontwikkeling en ecologische duurzaamheid, en bouwt vertrouwen en verantwoordelijkheid op in wereldwijde handelsrelaties.

Machinevertaling alleen voor interne referentie

Klimaatonrechtvaardigheid: De milieutriggers van onttheemding

De kolonisatie omvatte de atmosferische commons: industriële expansie en overconsumptie van energie waren gebaseerd op de exploitatie van 'gratis' natuurlijk kapitaal. Alles werd gecommificeerd; koolstof die duizenden jaren in bomen en ondergronds was opgeslagen, werd geplunderd en er werden broeikasgassen uitgestoten. Wanhopig om de status quo te behouden, beweren neoliberalen nu dat het bedrijfsleven voor de wetenschap gaat, maar de Europese industrie zal pas stoppen met het uitstoten van CO² als het onrendabel wordt.

Hoewel de EU momenteel slechts 8% van de wereldwijde koolstofuitstoot produceert, is zij met haar cumulatieve uitstoot sinds de industriële revolutie met 22% de op één na grootste vervuiler aller tijden. Fossiele brandstoffen blijven diep verankerd in haar economieën: de meeste lidstaten zijn olie- en gasproducenten, in Polen is steenkool nog steeds koning en in Duitsland is het een verslaving. Europa is wereldwijd de op twee na grootste uitstoter van broeikasgassen, waarbij Duitsland als grootste steenkoolverbruiker in de EU het grootste aandeel heeft. Tijdens COP26 kwamen Denemarken, Frankrijk en Duitsland overeen om de overheidsfinanciering voor onverminderde kolencentrales te beperken tot 2030; Polen kwam terug op de afspraak en stelde 2049 als nieuw doel.

EU-subsidies voor steenkool en bruinkool, olie en gas zijn er in vele vormen: directe betalingen, belastingvoordelen en -vrijstellingen, de capaciteitsmarkt^{viii} en het emissiehandelssysteem (ETS). Alleen al in 2022 ontving de fossiele brandstofindustrie meer dan 123 miljard euro via directe subsidies, belastingvoordelen en vrijstellingen.

Geleid door de fossiele brandstofindustrie streeft de EU nu naar vloeibaar aardgas (LNG) als brug naar groene energie, ook al is het een vuile brandstof, met een slechtere methaanuitstoot dan zelfs kolen^{ix} en zal de overgang het broeikas effect met 40% versterken.

In plaats daarvan is de broeikasgasintensiteit van het energiegebruik toegenomen, nog verergerd door de veeteelt en de teelt van dierlijke voedingsgewassen. Terwijl de EU probeert haar mondiale leiderschap te herbevestigen, blijft ze de crisis aanwakken: ze geeft het Zuiden de schuld van de gevolgen van haar eigen economische activiteiten en biedt minimale steun voor een groene transitie. Intussen vindt door het klimaat veroorzaakte migratie plaats, die andere oorzaken van onttheemding doorkruist en versnelt. Mensen ontvluchten orkanen en plotselinge overstromingen, of gebieden die onbewoonbaar zijn geworden door droogte of stijgende zeeën.

De EGD vereist ook meer gedolven kritieke grondstoffen (CRM) uit Afrika, waar de handel in alle minerale energiematerialen (MEM's) toeneemt. Mijnbouw voor CRM vernietigt nu al gemeenschappen, veroorzaakt ontbossing en woestijnvorming, vervuult rivieren en doet slavernij-achtige toestanden herleven. De verwachte vraag zal leiden tot meer arbeidsmisbruik en geschillen over landrechten, de

verwoesting van het milieu versnellen, de verstoring van het klimaat verergeren, de koolstofemissies van Europa importeren, de technologische afhankelijkheid versterken en migratie afdwingen.

Het niet-duurzame biobrandstoffenbeleid van de EU, dat wordt gepresenteerd als een op de natuur gebaseerde oplossing, schendt de beginselen van sociale rechtvaardigheid en verergert de klimaatcrisis. De vraag van de EU naar goedkope biodiesel heeft geleid tot de ontbossing van 4 miljoen hectare in Azië en Zuid-Amerika. Europese automobilisten hebben sinds 2010 39 miljoen ton biodiesel uit palm en soja verbrand, waarbij 3 keer meer CO² werd uitgestoten dan bij diesel; in 2030 zal dit zijn gestegen tot 173 miljoen ton. Financiering en marktprikkels hebben geleid tot een stormloop van regeringen, investeerders en bedrijven met verwoestende gevolgen voor het Zuiden.

Het aanmerken van biobrandstof als een duurzame investering heeft geleid tot de ontwikkeling van megaprojecten met hoge sociale en milieukosten voor de armste en meest kwetsbare mensen, waaronder geschillen over landrechten die migratie veroorzaken.

Koolstofhandel is nog zo'n nep-natuurgebaseerde status-quo-oplossing die migratie genereert. Het idee is dat emissies die ergens worden gegenereerd, kunnen worden 'gecompenseerd' door ze elders uit de atmosfeer te halen of door ze ondergronds op te slaan. Maar de EU-ETS-logica van emitteren, compenseren en vastleggen is neokoloniale klimaatonrechtvaardigheid in een nieuw jasje. Het maakt verdere ecologische afbraak mogelijk door het stimuleren van deregulering, het vercommercialiseren van land en bos en zelfs de lucht die we inademen.

Europa slaagt er zelfs niet in om zijn toezeggingen op het gebied van klimaatfinanciering na te komen en negeert de uitdagingen van landen met een hoge uitstoot, zoals India, terwijl zijn manier van leven ten koste gaat van het Zuiden. De vraag van Europa is de drijvende kracht achter de crisis: veel landen in het Zuiden zitten vast in hun rol als grondstoffenproducent en kunnen geen groene overgang maken zonder een even lucratieve alternatieve ontwikkeling. De EU-lidstaten, het IMF en de Wereldbank blijven projecten met fossiele brandstoffen in het Zuiden financieren; de EU spendeert 100 miljard dollar. Na China is Duitsland de grootste investeerder in fossiele brandstoffen in Afrika, met een jaarlijkse bijdrage van 500 miljoen dollar, vooral in Noord-Afrika en Nigeria, waar Siemens betrokken is bij de gasproductie. Italië investeert jaarlijks \$300 miljoen in landen waar zijn oliebedrijf ENI actief is. Na de Wereldbank zijn de tweede en derde grootste multilaterale donoren de Europese Investeringsbank (EIB) en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD), die samen jaarlijks 800 miljoen dollar investeren. Het energiepartnerschap tussen Afrika en de EU geeft ook prioriteit aan fossiele brandstoffen en verdubbelt zowel de LNG-productie als de export naar de EU.

De klimaatcrisis versterkt de ongelijkheid. Het Zuiden, met de laagste uitstoot, draagt 90% van de kosten en 98% van de doden door branden, overstromingen, droogte, hongersnood, ziekte en ontheemding. Het wordt het zwaarst getroffen door frequentere en intensere droogte, hittegolven, overstromingen, zeespiegelstijging en stormen; de warmste plaatsen hebben het meest te lijden onder de stijgende temperaturen en de klimaatschommelingen. De kustvisserij en -gemeenschappen zijn het meest

kwetsbaar: als de zeeën opwarmen en verzuren, hebben de mariene ecosystemen daaronder te lijden. De armsten stoten het minst uit, maar lijden de ergste economische verliezen, waterschaarste en voedselonzekeerheid - wat ontwikkeling belemmert en migratie veroorzaakt.

Beleidsreactie: Klimaatongelijkheid bij migratie aanpakken

De uitgebreide Green New Deal voor Europa (GNDE) van DiEM25 schetst 85 beleidsinterventies om de klimaatcrisis aan te pakken, waaronder maatregelen als:

- **Stop beleidsondersteuning en subsidies voor fossiele brandstoffen:** Stop alle beleidssteun en subsidies voor fossiele brandstoffen en andere koolstofintensieve industrieën. Implementeer maatregelen om investeringen in fossiele brandstoffen door zowel de publieke als de private sector te bestraffen, zoals voorzien in DiEM25's Green New Deal voor Europa.
- **Onvoorwaardelijke klimaatfinanciering en technologieoverdracht uitbreiden naar het Zuiden:** Bied steun voor klimaatfinanciering en technologieoverdracht aan het Zuiden, onafhankelijk van mitigatie- en adaptatiehulp. Vermijd het tot zondebok maken van landen met een hoge uitstoot in het Zuiden en respecteer hun soevereiniteit bij het bepalen van het tempo van hun eigen overgang.
- **Een agentschap voor groene openbare werken (GPW) oprichten:** Een openbaar investeringsagentschap oprichten dat de middelen van Europa kanaliseert naar groene overgangprojecten over het hele continent, waarbij duurzame infrastructuur, hernieuwbare energie en milieuherstel worden bevorderd.
- **Koppel GPW-financiering aan normen voor duurzame overheidsopdrachten:** Eis dat alle GPW-financiering voldoet aan strenge criteria voor openbare aanbestedingen die prioriteit geven aan groene materialen, fossielvrije energie en het opbouwen van gemeenschapsvermogen. Zorg ervoor dat de financiering alleen wordt verstrekt aan overheden die zich inzetten voor fundamentele beginselen van democratie, transparantie en duurzaamheid.
- **Hervorm wereldwijde prudentiële normen om investeringen in fossiele brandstoffen te bestraffen:** Kom tussenbeide in het ontwerp van wereldwijde prudentiële standaarden, zoals het Bazelraamwerk, om straffende kapitaalvereisten in te voeren voor investeringen in fossiele brandstofintensieve en milieuvernietigende projecten en bedrijven.
- **Een richtlijn inzake milieumisbruik invoeren:** Erken de vernietiging van het milieu als een bedreiging voor menselijk en niet-menselijk leven door de wettelijke aansprakelijkheid voor het bijdragen aan klimaat- en milieuschade te codificeren. Leg persoonlijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid op aan diegenen die profiteren van vervuiling en houd hen verantwoordelijk voor milieuschade.

- **Een commissie voor milieurechtvaardigheid oprichten:** Een commissie oprichten die de beginselen van de GNDE controleert en handhaaft, met de nadruk op milieurechtvaardigheid:
 - **De EJC in staat stellen kwesties op het gebied van milieurechtvaardigheid te onderzoeken:** De EJC in staat stellen om problemen op het gebied van milieurechtvaardigheid te onderzoeken en aanbevelingen te doen aan wetgevende instanties in Europa en daarbuiten.
 - **De internationale dimensie van milieurechtvaardigheid aanpakken:** De EJC de opdracht geven om mondiale kwesties op het gebied van milieurechtvaardigheid te onderzoeken, waaronder internationale handelsbetrekkingen en regelgeving voor transnationale bedrijven.
 - **Focus op intergenerationele rechtvaardigheid:** Ervoor zorgen dat de EJC onrechtvaardigheden uit het verleden aanpakt en tegelijkertijd maatregelen promoot die een leefbare wereld veiligstellen voor toekomstige generaties.

Naast deze GNDE-voorstellen benadrukt DiEM25 de noodzaak van een rechtvaardige groene transitie die gefinancierd wordt door de rijksten, te beginnen met de top 1%, die bijna een derde van alle rijkdom in Europa bezit.

Machinevertaling alleen
referentie

Medeplichtigheid aan autoritarisme: De steun van de EU aan dictators

De hernieuwde focus van de EU op het controleren van migratie, vooral uit Afrika, omvat allianties, hulp en wapens die dictators in staat stellen hun macht uit te breiden en hun veiligheidsapparaat te professionaliseren. De regimes die het meest meewerken zijn de regimes die het meest profiteren: autoritaire of totalitaire regimes zoals Egypte^x, Eritrea^{xi}, Tunesië, Ethiopië en Libië.

Hoewel de overeenkomsten van de EU een democratie- en mensenrechtenclausule bevatten, streeft zij in de meeste gevallen naar nauwere samenwerking op het gebied van hulp en handel met autocraten^{xii}. In 2018 en 2019 ontvingen ondemocratische regimes 84% van de ontwikkelingshulp zonder voorwaarden op het gebied van goed bestuur. Onvrije verkiezingen worden ook genegeerd. Hoewel de oneerlijke verkiezingen van 2019 in Thailand de macht van de militairen verstevigden, werden de besprekingen over een vrijhandelsovereenkomst gedeblokkeerd. Nadat de regering de Keniaanse verkiezingen van 2017 had gestolen, verhoogde de EU de hulp met 4,5 miljard euro. In 2015 nam de hulp aan Ethiopië toe, zelfs nadat het regime beweerde 100% van de zetels in de parlementsverkiezingen te hebben gewonnen en het maatschappelijk middenveld verder onder druk zette. Pakistan, Bangladesh en Egypte kregen eveneens carte blanche voor hun oneerlijke verkiezingen.

Ondanks de EU-gedragscodes voor wapenverkoop hebben de lidstaten de export van militaire uitrusting naar dictatoriale regimes en de verkoop van dual-use technologie voor digitale surveillance van activisten opgevoerd. Er is onder andere verkocht aan Azerbeidzjan, Egypte, Ethiopië, Kazachstan, Syrië, Libië en Saoedi-Arabië.

Nu de EU zich richt op migratiebeheersing is bijna geen dictator te moorddadig om te steunen, geen regering te afschuwelijk om mee om te gaan. De anti-migranten verdediging van Europa omvat een netwerk van gewillige tirannen die het vuile werk opknappen, verborgen voor Europese publieke verantwoording maar openlijk in eigen land, verder versterkt door Europese hulp, wapens en training. Ironisch genoeg zet het onderdrukkende beleid van deze autoritaire en corrupte regimes aan tot meer gedwongen migratie.

Profiteren van conflicten: De wapenhandel en zijn impact

De Europese wapenhandel veroorzaakt wijdverspreide verwoesting en instabiliteit en lokt massale ontheemding uit. Mensen worden gedwongen te vluchten, soms naar Europa, waardoor de migratieroutes verder worden gemilitariseerd en de grenzen worden versterkt, wat steeds meer winst oplevert voor de industrie. De realpolitik van de wapenexport heeft te maken met politieke, economische en industriële belangen: nationaal imperialisme en suprematie, regionale en wereldwijde

hegemonie, banen en bedrijfswinsten zijn de echte prioriteiten, niet grondrechten en zeker niet vluchtelingen en migranten.

Het ondersteunen van het wereldwijde concurrentievermogen van de militaire en zogenaamde veiligheidsindustrie is een doelstelling van de EU. Defensie en wapenhandel worden beschouwd als strategische nationale sectoren die onlosmakelijk verbonden zijn met technologische vooruitgang en het creëren van banen. Daarnaast vergroot de EU haar militaire spierkracht en verdiept ze de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van harde veiligheid, waaronder gezamenlijke bewapeningsprojecten via Permanente Structurele Samenwerking (PESCO), uitbreiding van de militaire capaciteit van de EU via de snelle inzetbaarheid en versnelde financiering van wapens.

Zoals in de praktijk is gebleken, worden verboden op wapenexporten niet serieus genomen. Er worden wapens verkocht aan oorlogvoerende landen, wat leidt tot destabilisatie en binnenlandse ontheemding - ook al verbieden zowel het Europees gemeenschappelijk standpunt als het VN-verdrag inzake wapenhandel de verkoop aan mensenrechtenschenders. Oorlogen hebben aanzienlijke gevolgen voor het klimaat - de uitstoot van de burgerluchtvaart en de zeescheepvaart samen is bijna drie keer zo groot.

Met het argument dat de binnenlandse verkoop geen robuuste sector in stand kan houden, zijn regeringen nauw betrokken bij het binnenhalen van exportcontracten; zware investeringen in de industrie betekenen dat ze winst maken wanneer ze exportvergunningen afgeven. In totaal is de EU de op één na grootste wapenhandelaar ter wereld met 26% van de wereldwijde verkoop, na de VS met 36% en vóór Rusland met 21%. Frankrijk, Duitsland, Italië, het Verenigd Koninkrijk, Spanje, Zweden en Nederland komen veel voor op de lijsten van wapenhandelaren.

Veel van deze handel wordt slecht gecontroleerd en veel verkopen gaan vrijwel ongecontroleerd door. Frankrijk^{xiii} gelooft dat zijn strategische autonomie afhangt van wapenverkopen, de Duitse^{xiv} industrie is een bijna monopolie met agenten die ingebed zijn in de regering en het leger, de Spaanse^{xv} wapensector is een belangrijke pijler van de Spaanse economie en het land exporteert naar bijna alle landen die betrokken zijn bij gewapende conflicten die de internationale mensenrechtennormen aan hun laars lappen. Italië's^{xvi} klantenlijst staat ook vol met repressieve regimes.

Wapenhandel, conflicten en de oorlog tegen migranten zijn uiterst lucratief: zelfs na de pandemie is de internationale verkoop op het hoogtepunt van de Koude Oorlog, met Saoedi-Arabië^{xvii}, Egypte^{xviii} en Qatar^{xix} als belangrijkste afnemers. Sinds 2015 maken deze landen - samen met Bahrein^{xx} en de VAE^{xxi} - deel uit van een coalitie tegen de door Iran gesteunde Houthi's in Jemen, in een proxy-oorlog tussen Riyad en Teheran die hongersnood heeft veroorzaakt. Hoewel zowel de VN als het Europees Parlement hebben aangedrongen op een verbod op wapenverkopen aan Saoedi-Arabië, is er geen EU-embargo.

Vijf van 's werelds grootste wapenproducenten zijn gevestigd in de EU: het trans-Europese Airbus, het Franse Thales en Naval Group, het Italiaanse Leonardo en het Duitse Rheinmetall. In hun bedrijfsmodel wordt twee keer winst gemaakt: ten eerste met de verkoop van massavernietigingswapens en ten tweede

met de verkoop van producten en diensten om te voorkomen dat vluchtelingen Fort Europa binnenkomen. De grensbeveiligingskant van de industrie maakt enorme winsten door wapenvergunningen en export; de groeiende markt zal naar verwachting €58B waard zijn in 2025.

Beleidsreactie: Een einde maken aan medeplichtigheid aan autoritarisme en woekerwinsten uit conflicten

- **Vervang neokoloniale machtsrelaties door evenwichtige partnerschappen:** De huidige handelspraktijken, machtsverhoudingen en ontwikkelingshulpmechanismen omvormen tot evenwichtige partnerschappen die prioriteit geven aan sociale, ecologische en economische rechtvaardigheid. Stem het handels- en hulpbeleid af op de principes van DiEM25, met de nadruk op eerlijke samenwerking en ethisch bestuur. Het opzetten van deze partnerschappen versterkt lokale soevereiniteit, vermindert afhankelijkheid en geeft voorrang aan mondiale gelijkheid boven Europese economische belangen.
- **Handhaaf een volledig verbod op lobbyen door de wapenindustrie:** Verbied lobbyen door de wapenindustrie op alle niveaus van de Europese overheid om de invloed van bedrijven op wapenexport, defensiefinanciering en buitenlands beleid weg te nemen. Door ervoor te zorgen dat beleid prioriteit geeft aan het algemeen belang boven winst, verminder je de invloed van de wapenindustrie op de besluitvorming en bevorder je vrede.
- **Rechtsstaat en burgerlijke vrijheden verdedigen tegen bewakingstechnologie:** Bescherm democratische rechten en burgerlijke vrijheden door de ontwikkeling, het gebruik en de export van surveillance- en persbeperkende technologieën te verbieden. Dit beperkt de rol van Europa in het versterken van regimes die burgerrechten onderdrukken.
- **Onderhandelen over een nieuw Internationaal Verdrag voor de Eliminatie van Oorlogsindustrie:** Pionier de inspanningen voor een wereldwijd verdrag gericht op het uitfaseren van wapenproductie en het heroriënteren van middelen naar klimaatactie en duurzaamheid. Deze overeenkomst moet duidelijke tijdschema's bevatten voor het beëindigen van de wapenproductie en het omschakelen van faciliteiten naar niet-militair gebruik, zodat er wereldwijd een verschuiving plaatsvindt naar vrede en ecologische veerkracht.
- **Implementeer een rechtvaardig overgangsprogramma voor werknemers in de wapenindustrie:** Ontwikkel een overgangsprogramma om werknemers uit de wapenindustrie om te scholen voor banen in de groene sector, zoals banen in hernieuwbare energie, gezondheidszorg en sociale diensten. Financiële steun en loopbaanbegeleiding kunnen werknemers helpen bij een soepele overgang, zodat ze werkzekerheid hebben terwijl ze overstappen op een duurzame economie die gericht is op sociaal welzijn.

- **Wapenhandel verbieden:** De handel in wapens, onderdelen, technische samenwerking en aanverwante diensten stoppen en vervolgens verbieden. Dit omvat uiteraard een bindend wapenuitvoerembargo voor landen met aanhoudende conflicten, mensenrechtenschendingen of autoritaire regeringen. Stel een onafhankelijk orgaan in dat toezicht houdt op de naleving en strenge straffen oplegt voor overtredingen. Dit embargo voorkomt dat Europese wapens conflicten aanwakkeren, burgerlevens beschermen en vrede bevorderen.
- **Verleg staatsgelden van wapenproductie naar vreedzame industrieën:** Stop de overheidsfinanciering voor wapenproductie en heroriënteer deze middelen naar groene industrieën, gezondheidszorg, onderwijs en infrastructuurprojecten. Het stopzetten van wapensubsidies bevordert de werkgelegenheid in vreedzame sectoren, vermindert de betrokkenheid van de EU bij de wereldwijde verspreiding van wapens en versterkt gemeenschappen.
- **Conflicten beheren via een hervormde VN:** Zich inzetten voor conflictoplossing door middel van een hervormde VN, waarbij de planning en controle van Europese militaire en civiele missies wordt overgedragen aan de VN. Het versterken van de rol van de VN ondersteunt een multilaterale aanpak van vrede en stabiliteit, waardoor de EU minder afhankelijk wordt van militaire oplossingen.
- **Cultiveer een "Cultuur van Vrede" in onderwijs, media en onderzoek:** Prioriteit geven aan het creëren van een nieuwe "Vredescultuur" door middel van onderwijs, journalistiek en onderzoek, en tegelijkertijd de gemilitariseerde veiligheidslogica zoals die onder PESCO en het Gemeenschappelijk Veiligheids- en Defensiebeleid (GVDB) van de Europese Unie wordt nagestreefd, de rug toekeren. Afstand nemen van militarisering bevordert menselijke veiligheid en veerkracht, door conflicten aan te pakken zonder te vertrouwen op militaire oplossingen. Terwijl een vredescultuur in onderwijs en media helpt bij het veranderen van maatschappelijke normen, waardoor toekomstige generaties worden voorbereid op het waarderen van conflictoplossing in plaats van militarisering.
- **Bevorderen van ongebondenheid en terugtrekking uit de NAVO:** Heroriënteer Europa weg van concurrerende machtsblokken en richt politieke middelen op het veiligstellen van een Nieuwe Ongebonden Beweging waarin vrede de basis is van internationale samenwerking. In de praktijk betekent dit terugtrekking uit de NAVO en ontmanteling van de NAVO-structuren in Europa. Uit de NAVO stappen en ongebondenheid bevorderen vermindert militaire verwickelingen, ondersteunt soevereiniteit en positioneert Europa als een wereldwijde pleitbezorger van vrede en diplomatie.

Verenig u voor een rechtvaardig en waardig migratiebeleid

Het beleid van Europa - geworteld in neokolonialisme, economische uitbuiting, militarisering, milieuonrechtvaardigheid en allianties met onderdrukkende regimes - blijft miljoenen mensen dwingen tot gevaarlijke reizen. Het is tijd om deze realiteit te erkennen en daadkrachtig op te treden. We roepen de mensen en progressieve krachten van Europa en daarbuiten op om zich te verenigen voor een diepgaande transformatie die grenzen overstijgt:

- **Imperialistische erfenissen confronteren en ontmantelen:** Erken de rol van Europa in koloniale uitbuiting en modern neokolonialisme. Dit betekent een einde maken aan winningspraktijken, oneerlijke handelsovereenkomsten en autoritaire allianties die regio's destabiliseren en levens ontwortelen. Dit betekent ook herstelbetalingen voor het Zuiden, herstel van hulpbronnen, land en middelen van bestaan die in naam van het imperium zijn afgenomen.
- **Zet in op ongebondenheid en mondiale rechtvaardigheid:** Europa moet breken met gemilitariseerde allianties en imperiale agenda's door een houding van ongebondenheid aan te nemen die prioriteit geeft aan vrede, samenwerking en solidariteit met onderdrukte volkeren.
- **Bouwen aan een beleid van solidariteit, niet van uitsluiting:** Verschuif van gemilitariseerde grenzen naar medelevend beleid dat systemen ontmantelt die migratie criminaliseren en zowel migranten als gastgemeenschappen ondersteunt in een geest van wederzijdse hulp. Beleid moet prioriteit geven aan initiatieven vanuit de gemeenschap, steun voor arbeiderscoöperaties en structuren die lokale economieën in staat stellen om te gedijen zonder uitbuiting.
- **Kampioen klimaat en economische rechtvaardigheid voor iedereen:** Beëindig de rol van Europa in de wereldwijde klimaatcrisis door prioriteit te geven aan beleid dat mensenrechten respecteert en gemeenschappen verheft boven het verrijken van bedrijven. Pleit voor beleid dat de soevereiniteit en zelfvoorziening van het Zuiden ondersteunt, zodat deze gemeenschappen onafhankelijk van uitbuitende handelspraktijken kunnen gedijen.

Europa bevindt zich op een kritiek punt. We kunnen doorgaan op de weg van verdeeldheid of samen een toekomst opbouwen die geworteld is in bevrijding, solidariteit, rechtvaardigheid en vrede. Laat dit onze gezamenlijke missie zijn: een wereld zonder grenzen mogelijk maken; de uitbuiting ontmantelen die ontheemding veroorzaakt; en een Europa creëren dat onze gedeelde menselijkheid belichaamt.

De wereld kan niet wachten. Doe met ons mee, wees solidair en maak deel uit van een transformerende beweging voor rechtvaardigheid en menselijkheid - een wereld waarin waardigheid geen grenzen kent.

Geselecteerde Bibliografie

1. Ackerman, Mark (06-05-2018) 'Hoe de veiligheidsindustrie de vruchten plukt van de EU-migratiecontrole' tni.org
2. ADHRB Admin (06-25-2020) "Partners in de misdaad: hoe de Italiaanse bank- en wapenindustrie samenwerken om het conflict in Jemen te laten voortduren" adhrb.org

3. ADHRB-medewerkers (08-05-2020) "Bericht over de Spaanse wapenverkoop aan de Golfregio" adhrb.org
4. Akpan, Nsikan (9-26-2019) 'Slechts 2 landen voldoen aan hun klimaatbeloften. Hier is hoe de 10 slechtste zouden kunnen verbeteren' pbs.org
5. Alonso, Ines (10-23-2020) "Gemeenschappelijk landbouwbeleid van de EU: 4 dingen om te weten over landbouwsubsidies" foodunfolding.com
6. Amante, Angelo (07-06-2021) "Italië versoepelt beperkingen op wapenverkoop aan Saudi-Arabië en VAE" reuters.com
7. ANA-MPA (2019) "Miljarden uitgegeven aan subsidies voor fossiele brandstoffen in EU en Griekenland, blijkt uit rapport" amna.gr
8. Ankel, Sophia (11-16-2019) 'Van Lockheed Martin tot Airbus: dit zijn de 25 grootste wapenfabrikanten ter wereld' businessinsider.com
9. Armstrong, Martin (11-12-2019) 'Europa's grootste uitstoters van broeikasgassen' statistica.com
10. AZOCleanTech (10-05-2021) 'Regionale evaluatie van groene waterstofproductie in Europa' azocleantech.com
11. Bassetti, Francesco (10-29-2019) 'De wrede ironie van de klimatschuld' climateforesight.eu
12. Bayoumi, Moustafa (03-02-2022) "Ze zijn beschaafd en lijken op ons: de racistische berichtgeving over Oekraïne" theguardian.com
13. Béraud-Sudreau, Lucie (03-26-2020) Franse wapenexport: De zaken van soevereiniteit iiss.org
14. Besch, Sophia & Beth Oppenheimer (9-10-2019) 'Up In Arms: Warring Over Europe's Arms Export Regime' Center For European Reform cre.eu
15. Birnbaum, Michael et al (11-04-2021) 'Meer dan 20 landen op COP26 beloven financiering van internationale projecten voor fossiele brandstoffen te beëindigen' washingtonpost.com
16. Boffey, Daniel (2-12-2020) 'EU beschuldigd van klimaatcrisishypocrisie na steun aan 32 gasprojecten' theguardian.com
17. Bouazza, Ben Bouazza (05-26-2022) "IOM: tot 600 vermisten op zee in 3 maanden in Centraal-Middellandse Zeegebied" apnews.com
18. Boyle, Louise (11-04-2021) 'Cop26: Carbon Offsetting 'A New Form Of Colonialism,' Says Indigenous Leader' independent.co.uk
19. Braun, Stuart (07-28-2020) '5 dodelijke landen voor milieuactivisten' dw.org
20. Britannica (2022) "Handel in Zuid-Amerika" britannica.nl
21. Brooks, Libby (11-12-2021) 'Honderden vertegenwoordigers van mondiale maatschappelijke organisaties lopen uit protest weg bij Cop26' theguardian.com
22. Caplan, Bryan en Zach Weinersmith (2019) Open grenzen: De wetenschap en ethiek van immigratie NY: First Second
23. CIGH Exeter (9-5-2019) 'Hoe Pinochet Chili veranderde in een wereldwijd bewonderd model van autoritair kapitalisme' imperialglobalexeter.com
24. Coggio, Tessa (05-06-2021) 'Europe's Tackling Of 'Root Causes' Of African Migration Has A Mixed Record' Migration Policy Institute migrationpolicy.org
25. Diallo, Rokhaya (03-10-2022) 'What Europe's Embrace of Ukrainian Refugees Says About Its Treatment Of Others' washingtonpost.com
26. DiEM25 (2021) 'Green New Deal For Europe: Blueprint For A Green Transition Edition 2' diem25.org
27. EC (1-1-2021) 'Overall Figures of Immigrants In European Society' ec.europa.eu
28. EDEO (12-14-2020) "Gezamenlijk communiqué: Informele ministeriële bijeenkomst EU27 - Latijns-Amerika en het Caribisch gebied" EEAS Berlijn
29. Coördinatiecentrum voor noodhulp (ERCC) (12-17-2021) "DG ECHO Daily Map: Arrivals of Refugees And Migrants To Europe In 2021" erccportal.jrc.ec.europa.eu
30. Energy Live News (6-24-2020) "De waarheid over de groene hypocrisie van Europa: EU boekte 'geen vooruitgang' in klimaatactie in de afgelopen vijf jaar, onthult Eurostat" thegwpf.com
31. Erlanger, Steve en Somini Sengupta (9-8-2021) 'Europe Unveils Plan To Shift from Fossil Fuels, Setting Up Potential Trade Spats' nytimes.com
32. EurActiv (05-20-2021) "Hongarije blokkeert EU's handels- en ontwikkelingsovereenkomst tussen Afrika en de Stille Oceaan" euractiv.com
33. Euronews (11-3-2019) "Zeven Europese landen staan in de top 10 van grootste wapenexporteurs ter wereld" euronews.nl
34. Briefing Europees Parlement (01-01-2021) "Na Cotonou: Naar een nieuwe overeenkomst met de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan" europarl.europa.eu
35. Eurostat (03-16-21) "Asielstatistieken" ec.europa.eu
36. Faiola, Anthony et al (02-28-2022) 'Suddenly Welcoming, Europe Opens The Door To Refugees Fleeing Ukraine' washingtonpost.com
37. Fasan, Olu (03-19-2018) 'EU-Africa Trade Relations: Why Africa Needs The Economic Partnership Agreements' blogs.lse.ac.uk
38. Ferguson, Juliet (07-13-2020) 'Europa's liefdesrelatie met fossiele brandstoffen' investigate-europe.eu
39. Ferguson, Juliet (10-15-2020) 'De gasval: hoe Europa 100 miljard euro investeert in infrastructuur voor fossiele brandstoffen' opendemocracy.net
40. Fotiadis, Apostolis en Niamh Ni Bhriain (07-28-2021) 'Smoking Guns: How European Arms Exports Are Forcing Millions From Their Homes' tni.org
41. Fox, Benjamin (11-16-2020) "Spanningen broeien over handelsbetrekkingen EU-Afrika" euractiv.com
42. Francis, Zac (19-4-2021) 'Groot-Brittannië en apartheid' anewseducation.com
43. Gabbatis, Josh en Ayesha Tandon (10-04-2021) 'In-Depth Q&A: What Is Climate Justice?' carbonbrief.org
44. GIGA (02-2018) "China daagt Europa uit maar verdringt het (nog) niet in Latijns-Amerika" GIGA Focus Lateinamerika1
45. Godfrey, Ken (4-3-2021) "How The EU Can Better Avoid Bankrolling Authoritarianism" carnegieeurope.eu
46. Godfrey, Ken en Richard Youngs (17-9-2019) 'Naar een nieuwe democratische strategie van de EU' carnegieeurope.eu

47. Hamer, Martin et al (11-12-2021) 'EU Carbon Border Adjustment Mechanism Proposal And Its Relationship To The European Emission Trading Scheme' nationallawreview.com
48. Harsha Walia (2021) Grens & heerschappij: Global Migration, Capitalism and the Rise of Racist Nationalism Chicago: Haymarket Books
49. Harvey, Fiona et al (11-13-2021) 'Cop26 eindigt in klimaatakkoord ondanks afzwakking kolenresolutie door India' theguardian.com
50. Hickel, Jason (09-2020) 'Quantifying National Responsibility For Climate Breakdown: An Equality-Based Attribution Approach For Carbon Dioxide Emissions Incess Of The Planetary' thelancet.com
51. Hieminga, Gerben en Nadege Tillier (10-28-2021) 'High Gas Prices Triple The Cost Of Hydrogen Production' think.ing.com
52. Holtz, Leo en Chris Heitzig (02-12-2021) 'The Effects Of The Global Energy Transition In Africa: Verstoring en kansen' brookings.edu
53. Howden, Daniel (03-10-2022) "Europa heeft mededogen voor vluchtelingen herontdekt - maar alleen als ze blank zijn" theguardian.com
54. Onderzoek Europa (07-2020) 'Vuile subsidies: Hoe Europa zijn klimaatdoelstellingen saboteert' investigate-europe.eu
55. Jakob, Christian en Simone Schlindwein (2019) Dictators As GateKeepers For Europe pressbooks.com
56. Johnston, Matthew (08-22-2019) 'Een korte geschiedenis van internationale handelsovereenkomsten' investopedia
57. Keating, Dave (10-26-2019) "EU beschuldigd van subsidiëren van fossiele brandstoffen via capaciteitsmarkten" forbes.com
58. Knight, Ben (1-3-2019) "Duitse regering geheimzinnig over spionage in het Chili van Pinochet" dw.com
59. Kurmayer, Nikolaus (10-19-2021) "Wetenschappers waarschuwen voor opwarmingseffect waterstoflekken" euractiv.com
60. Lakhani, Nina (11-16-2021) 'Een doodvonnis: Inheemse klimaatactivisten hekelen Cop26 Deal' theguardian.com
61. Langan, Mark (04-04-2019) "Waarom Europa dringend zijn oneerlijke handelsovereenkomsten met Afrika moet heroverwegen" doc-research.org
62. Lazard, Olivia (5-11-2021) 'Het veelgeprezen klimaatleiderschap van de EU zit vol mazen' carnegieeuropa.eu
63. Lazare, Sarah (09-14-2020) 'De atmosfeer koloniseren: Hoe rijke, westerse landen de klimaatcrisis aanwakkeren' inthesetimes.com
64. Ledur, Julia et al (02-27-2022) "Bijna een miljoen mensen hebben Oekraïne verlaten, voorbode van een enorme humanitaire crisis" washingtonpost.com
65. Leotaud, Valentina Ruiz (06-06-2021) "Nieuwe Peruaanse president moet tientallen mijnbouwgerelateerde conflicten oplossen" mining.com
66. Lindsay, Frey (6-8-2019) "Onrust in Soedan leidt ertoe dat EU fondsen voor migratiecontrole opschort, maar proces in Khartoem moet voorgoed stoppen" forbes.com
67. Lopez, Alejandro (02-22-2021) "Spaanse PSOE-Podemos-regering overlaadt wapenhandelaars met miljardencontracten" wsws.org
68. MacKenzie, Christina (03-10-2020) "Dit is wat er achter de 72% stijging van de Franse wapenexport zit" defensenews.com
69. Magassy, Muhammad (12-18-2020) 'Westerse hypocrisie Alleen een wereldwijde groene New Deal kan de klimaatcrisis aanpakken' thecspo.org
70. Mamedov, Eldar (12-22-2020) "De EU moet stoppen met het vertroetelen van dictators in het Midden-Oosten" responsiblestatescraft.org
71. Mandour, Maged (1-8-2021) 'Hoe het Westen de Egyptische militaire dictatuur steunt' opendemocracy.net
72. Margaritis, Konstantinos (2012) "An Outline of the Europe - South Africa Relations During And Post The Apartheid Era" CES Working Papers Vol. 4, Issue 4.
73. Markit (11-16-2021) "Uitdagingen voor de geplande koolstofgrensbelastingmaatregelen in de EU" seekingalpha.com
74. Martin, Laura (26-04-2021) 'Het vermijden van 'koolstofkolonialisme': Ontwikkelingslanden kunnen de prijs voor vervuiling niet betalen' thehill.com
75. Martin, Nik en Ben Knight (12-27-2019) 'Duitse wapenexport schiet naar recordhoogte, Hongarije grootste koper' dw.com
76. MEE en agentschappen (07-07-2021) "Italië heft verbod op wapenverkoop aan Saudi-Arabië en de VAE op" middleeasteye.net
77. Meza, Edgar (07-03-2020) 'Duitsland subsidieert fossiele-brandstofsector met 37,5 miljard euro per jaar - mediarapport' cleanenergywire.org
78. Michaelson, Ruth (2021) "Egypt's Political Prisoners Denied Healthcare And Subject To Reprisals" theguardian.com
79. Miller, Todd et al (10-25-2021) 'Wereldwijde klimaatmuur' tni.org
80. Monbiot, George (11-14-2021) 'Na de mislukking van Cop26 is er nog maar één laatste hoop voor onze overleving' theguardian.com
81. Montlake, Simon (11-04-2021) 'Europa plant grensbelasting op koolstof. Zullen anderen zich bij de club aansluiten?' csmonitor.com
82. Morana, Mabel, redacteur (2021) Vloeibare grenzen: Migratie als verzet NY: Routledge
83. Morris, Loveday (10-23-2021) 'Duitsland presenteert zichzelf als klimaatleider. Maar het verwoest nog steeds dorpen voor kolonmijnen' washingtonpost.com
84. Artsen zonder Grenzen (2021) "In de eerste zeven maanden van 2021 zijn tot 1000 mensen omgekomen bij een poging de Middellandse Zee over te steken" msf.org
85. Naujokaityte, Goda (04-08-2021) "Toekomst van groene waterstof hangt in de lucht als de EU twijfelt over strategie" sciencebusiness.net
86. Neoliberalisme, kolonialisme en postkolonialisme
87. Neslen, Arthur (07-04-2021) 'EU biobrandstofdoelen gezien achter ontbost gebied zo groot als Nederland' reuters.com
88. News Agencies (01-29-2021) 'Italië stopt definitief wapenverkoop aan Saoedi-Arabië, VAE' aljazeera.com
89. Oxfam België (08-03-2021) 'Europa's verslaving aan biobrandstoffen bedreigt mensenrechten in Peru' oxfam.org
90. Pannett, Rachel (11-18-2021) 'It's Hailed As The Clean Energy Of The Future. Maar waterstof produceert aanzienlijke emissies, blijkt uit onderzoek' washingtonpost.com
91. Pardikar, Rishika (10-19-2021) 'Wat klimaatfinanciering betekent voor het Zuiden in de aanloop naar COP26' towardfreedom.org

92. Pardikar, Rishika (8-28-2020) 'Global North Is Responsible for 92% of Excess Emissions' eos.org
93. Pelligrino, Adela (2004) "Migratie van Latijns-Amerika naar Europa: Trends And Policy Challenges" IOM Migration Research Series #16 Uruguay: Universiteit van de Republiek.
94. Pinna, Monica (23-07-2021) "Worden oorlogen en conflicten wereldwijd gevoed door Europese wapens?" euronews.com
95. Persbericht (17-09-2020) "EU wapenexport: Meer controle en transparantie nodig" europarl.europa.eu
96. Progressief Spanje (6-30-2020) "2,870% stijging in wapenverkoop Spanje aan Saoedi's in één jaar" progressiefspanje.nl
97. Puigdemont I Casamajo, C et al (05-21-2021) "Wapenexport en militaire training van Spanje naar Saoedi-Arabië" Vraag voor schriftelijk antwoord E-002743/2021 aan de Commissie europarl.europa.eu
98. Rankin, Jennifer (05-26-2022) "Europa zwijgt over benarde situatie van gedetineerden in Libië, zegt hoofd migratie" theguardian.com
99. Rankin, Jennifer (03-02-2022) "Oekraïense vluchtelingen mogen drie jaar in EU wonen" theguardian.com
100. Rankin, Jennifer (10-28-2021) "EU-heffing op koolstofgrens kan klimaatdoelen saboteren, zegt denktank" theguardian.com
101. Redactie Afrikanieuws (2021) "Burundi: Opluchting als EU hulp en financiële sancties opheft" africanews.com
102. Retepacedisarmo (04-28-2021) "Italiaanse wapenexport: Bijna 4 miljard toegestaan in 2020, Egypte de belangrijkste koper" retepacedisarmo.org
103. RFI (02-06-2021) "Wapenexport Frankrijk daalt 41 procent in 2020, Saoedi's nog steeds grootste kopers" rfi.fr
104. Rocha Rios, Gabrielle (03-09-2017) 'Explainer: Handel tussen Latijns-Amerika en de Europese Unie' as-coa.org
105. Schape, Belinda en Domien Vangenechten (11-05-2021) 'Understanding CBAM, The EU's Carbon Levy' chinadialogue.net
106. Seabrook, Victoria (7-16-2021) "Europese overstromingen: Duitsland beschuldigd van hypocrisie over Arctisch gasproject nadat klimaatverandering de schuld krijgt van overstromingen' news.sky.com
107. Standing, Andre (2019) "De klimaatcrisis in de Afrikaanse visserij: De EU moet een einde maken aan investeringen in fossiele brandstoffen' cffacape.org
108. Stender, Frederik et al (06-17-2021) 'The Trade Effects Of The Economic Partnership Agreements Between The EU And The African, Caribbean And Pacific Groups of State: Early Empirical Insights From Panel Data' Journal Of Common Market Studies
109. Strzyzowska, Weronika (03-25-2022) "Polen houdt activisten vast die beschuldigd worden van het smokkelen van migranten over de grens met Wit-Rusland" theguardian.com
110. Sydow, Johanna (01-21-2015) 'Handel in grondstoffen tussen de EU en Latijns-Amerika' Heinrich Boll Stiftung: Brussel
111. Tran, Pierre (06-05-2020) "Franse wapenexport 2019" defense.info
112. Transparantie Internationale Defensie en Veiligheid (10-21-2020) 'Invloed van de defensie-industrie in Duitsland: Analyse van de invloed van de defensie-industrie op de Duitse beleidsagenda' ti-defence.org
113. Transport en milieu (07-02-2021) "10 jaar mislukt biobrandstoffenbeleid EU heeft bossen ter grootte van Nederland uitgeroeid - studie" transportenvironment.org
114. TRT World (15-4-2021) "Krijgt de familie van Thomas Sankara eindelijk gerechtigheid?" trtworld.com
115. Onbekende auteur (01-01-2021) 'Na Cotonou: Naar een nieuwe overeenkomst met de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan' Briefing Europees Parlement europarl.europa.eu
116. Onbekende auteur (12-03-2020) "Vragen en antwoorden: Het bereiken van een politiek akkoord op het niveau van de hoofdonderhandelaars over de nieuwe partnerschapsovereenkomst van de EU met leden van de OACPS" ec.europa.eu
117. Onbekende auteur (1989) 'Hoofdstuk 11: De rol en verantwoordelijkheden van de Europese Gemeenschap' oxfamilibrary.openrepository.com
118. Onbekende auteur (ongedateerd) "EU-ACS-EPO's" bilaterals.org
119. Urbina, Ian (12-06-2021) "Klimaatmigratie zal de wreedheid in het Middellandse Zeegebied verergeren" aljazeera.com
120. Usman, Zainab et al (10-18-2021) "Wat betekent de Europese Green Deal voor Afrika?" carnegieendowment.org
121. Uzelac, Ana (06-2019) "Onsamenhangende agenda's: Do European Union Migration Policies Threaten Regional Integration In West Africa? Clingendael Policy Brief clingendael.org
122. Varoufakis, Yanis (11-10-2021) "COP26 is gedoemd, en de holle belofte van 'Net Zero' is de schuldige" theguardian.com
123. Verwoerd, Alissa en Tess Martijn (05-23-2021) 'Waar: 80 procent van het Europese geld voor landbouw gaat naar de 20 procent grootste boeren' eufactcheck.eu
124. Wagner, Fabian (23-10-2018) 'EU is net zo comfortabel als China met de Afrikaanse schurken en dictators' eurActiv.com
125. Walia, Harsha (2021) Grens & heerschappij: Global Migration, Capitalism And The Rise Of Racist Nationalism Chicago: Haymarket Books
126. Wezeman, Pieter et al (03-2021) 'Trends in internationale wapenoverdrachten, 2020' SIPRI-factsheet sipro.org

Eindnoten

i Het GLB draagt bij aan de injectie van palmolie in melkpoeder, export die de lokale productie ondermijnt en kwetsbare economieën destabiliseert, en de uitbreiding van het ecologisch destructieve sojamodel in Latijns-Amerika - Argentinië, Brazilië, Bolivia, Paraguay en Uruguay zijn goed voor 50,6% van de wereldproductie.

ii Het ACS-EU-partnerschap van 2000, ook bekend als de Partnerschapsovereenkomst van Cotonou, heeft betrekking op de handel met 79 voormalige koloniën in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan. Het stelt het kader vast voor onderhandelingen over op zichzelf staande WTO-compatibele ontwikkelingsgerichte vrijhandelsovereenkomsten, bekend als economische partnerschapsovereenkomsten (EPA's) die zich nu op verschillende punten in het ratificatie- en implementatieproces bevinden. Hoewel het de bedoeling was dat de post-Cotonou overeenkomst slechts tot 2020 zou lopen, bevindt deze zich nu in het ongewisse, in afwachting van goedkeuring. De EPO's vallen nog steeds onder het bestuur van de overeenkomst, maar veel Afrikaanse landen staan nog steeds afkerig tegenover elke verwijzing ernaar.

iii De EPO's met Oost- en Zuidelijk Afrika (ESA) en de Ontwikkelingsgemeenschap van Zuidelijk Afrika (SADC) hebben geleid tot een daling van de uitvoer van industrieproducten naar de EU met respectievelijk 51,2% en 32,3%. Er is een algemene toename van de EU-export naar leden van de SADC-EPO en een toename van de export van landbouwproducten naar de SADC, de OZA en de Stille Oceaan.

iv Er is een ingewikkeld netwerk van associatie- en handelsovereenkomsten tussen de EU en CELAC dat in 4 categorieën valt: handelsblokken (Mercosur en CARIFORUM), regionale meerpartijenovereenkomsten (Midden-Amerika en Andes), vrijhandelsovereenkomsten met individuele landen (Chili en Mexico) en een economische partnerschapsovereenkomst (EPA) met het Caribisch gebied. Deze overeenkomsten hebben zowel een geopolitieke als strategische betekenis en worden steeds dynamischer. Net als de EPA's van Cotonou bevinden de overeenkomsten zich in verschillende stadia van onderhandeling en implementatie terwijl de handel doorgaat.

v Zowel linkse als rechtse regeringen in Latijns-Amerika baseren hun ontwikkelingsplannen op de winning van grondstoffen, in de overtuiging dat dit economische welvaart zal genereren. 13 Latijns-Amerikaanse landen behoren tot de 15 grootste leveranciers van minerale hulpbronnen ter wereld. Naarmate de grenzen van de mijnbouw zich uitbreiden, worden kwetsbare ecosystemen echter bedreigd en verzwakt de investeringsvriendelijke wetgeving de milieunormen.

vi Peru zet nu het leger in om sociaal protest de kop in te drukken en het gebruik van wapens tegen activisten is onbestraft. Terwijl Ecuador zijn mijnbouwactiviteiten opvoert, beperkt het de betrokkenheid van NGO's bij politieke zaken. NGO's die opkomen voor de rechten van de inheemse bevolking worden opgedoekt en milieuactivisten worden vaak gecriminaliseerd, behandeld als terroristen of zelfs vermoord. In 2019 werden in Latijns-Amerika ten minste 144 mensen vermoord, met Colombia op de eerste plaats met 64 moorden. Van de 24 moorden in Brazilië vond 90% plaats in het Amazonegebied. 18 mensen werden vermoord in Mexico en 14 in Honduras.

vii Alleen al in Peru zijn er meer dan 100 conflicten over water en landgebruik in verband met mijnbouw. Op veel plaatsen heeft water- en bodemvervuiling geleid tot lood- en arsenicumvervuiling bij mensen die in de buurt van mijnen wonen. Bovendien is toegang tot water vaak een privilege dat aan bedrijven wordt verleend ten opzichte van lokale gemeenschappen, die dan geen landbouw meer kunnen bedrijven. Vervuiling veroorzaakt door het transport van concentraat uit mijnen is een ander groot probleem.

viii Capaciteitsmarkten verzekeren het aanbod door toezeggingen voor toekomstige energieproductie veilig te stellen. Ze zijn een veiling voor overheidscontracten en worden gebruikt als achterpoortje om steenkool, olie en gas te blijven subsidiëren. 98% van de contracten gaat naar fossiele brandstoffen en kernenergie, 66% alleen naar kolencentrales. België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Italië, Polen, Spanje, Kroatië en Zweden hebben of plannen er een. Portugal ontmantelde zijn

capaciteitsmarkt nadat het zich realiseerde dat overtollige energie al werd geproduceerd en niet gesubsidieerd hoefde te worden. Volgens de EC heeft de hele EU overcapaciteit. Deze markten ondersteunen ook de winsten van de fossiele brandstofindustrie door de omschakeling van steenkool naar gas te steunen in plaats van hernieuwbare energie, door regeringen te binden aan lange, inflexibele contracten en door innovatieve technologie uit te sluiten. In Polen is 80% van de capaciteitscontracten naar inefficiënte kolencentrales gegaan, waardoor ze tot het eind van de jaren 2030 overheidssubsidies kunnen ontvangen; alleen al tussen 2016 en 2030 zullen ze 14 miljard euro ontvangen.

ix Sinds 2010 heeft de fossiele brandstofindustrie meer dan €250 miljoen uitgegeven aan lobbyisten, toegang en invloed. Ontkenning van klimaatverandering is vervangen door het verzwakken en saboteren van wetgeving. Omdat het minder koolstof uitstoot dan olie of kolen, wordt LNG nu gepresenteerd als een brug naar groene energie. Maar het is een vuile brandstof, met een slechtere methaanuitstoot dan steenkool: over een periode van 20 jaar is het 80 keer effectiever in het vasthouden van warmte in de atmosfeer.

x In Egypte zijn 10.000 mensen, waaronder journalisten, andersdenkenden en leden van de LGBTQIA-gemeenschap, het slachtoffer van politiegeweld, gemarteld in militaire gevangenissen, met geweld verdwenen en buitengerechtelijk geëxecuteerd, of collectief ter dood veroordeeld tijdens massaprocessen. Andere kritische stemmen worden monddood gemaakt met bedreigingen, reisbeperkingen en inbeslagnames. Desondanks ontving de Egyptische militaire dictator Abdel Fattah el-Sisi in 2020 de *Legion d'Honneur*. Frankrijk is Egypte's grootste wapenleverancier en een cruciale financier: zijn wapens worden gebruikt om dissidenten te onderdrukken en aan de export zijn geen mensenrechtvoorwaarden verbonden. Griekenland, onder zowel de Syriza als de Nieuwe Democratie regering, is ook opgetreden als advocaat van Egypte. In 2018 werd een ongebonden EU-lening van 500 miljoen euro aangekondigd.

xi Hoewel de Europese Commissie van plan is zich 'terug te trekken', heeft ze sinds 2020 €120M goedgekeurd voor antimigratieprojecten in Eritrea, waaronder €20M voor een wegebouwproject voor dwangarbeid. Onder het wrede regime van president Isaias Afewerki vreezen jongeren levenslange militaire dienst, worden inwoners in de gaten gehouden, worden mensen die proberen te ontsnappen aan de grens doodgeschoten en worden families bedreigd met gevangenisstraf om 'belasting' af te persen van burgers die in het buitenland wonen. Soldaten, die minder dan 30 euro per maand betalen, dienen in Tigray, langs de Ethiopische grens of leveren arbeidskrachten voor de aanleg van wegen, in steengroeven of bij megaprojecten zoals hydro-elektrische dammen. Afewerki heeft de leiding over een enorm veiligheids- en geheim dienstenapparaat met een wereldwijd bereik dat hij gebruikt om de bevolking in een permanente staat van angst te houden.

xii In de afgelopen tien jaar heeft de EU begrotingssteun gegeven aan schenders van mensenrechten zoals Egypte, Laos, Marokko, Myanmar, Rwanda, Tadzjikistan, Oezbekistan, Oeganda en Vietnam. Ze blijft financiering bieden aan landen die autocratischer worden, zoals Bangladesh, Burkina Faso, Mali en Servië. In 2021 heeft de EU haar financiële sancties tegen de Burundese regering opgeheven en de hulp hervat, en Frankrijk heeft de financiële samenwerking hervat ondanks de slechte mensenrechtensituatie in het land. Frankrijk heeft ook zijn financiële en antiterroristische militaire steun aan de autocratische president Idriss Déby van Tsjad opgevoerd tot zijn dood in 2021.

xiii Frankrijk gelooft dat zijn strategische autonomie afhangt van wapenverkoop: om onafhankelijk te blijven moet het zijn eigen wapenproductiecapaciteit hebben. De Franse politieke en militaire leiders beweren dat zonder export de Franse strijdkrachten zich de nieuwste wapens niet kunnen veroorloven. Ze zijn er fel op tegen om voor defensie afhankelijk te zijn van de VS, niet in de laatste plaats omdat voor aankopen toestemming van het Congres nodig zou zijn. Er bestaat een enorme bureaucratie die alleen maar wapenexporten promoot en zo haar eigen reikwijdte en invloed behoudt. Om zijn positie te behouden streeft Frankrijk nu naar een groot Europees defensiefonds, nieuwe Europese financiële instrumenten om wapens aan te schaffen, een interne marktregulering tegen externe afhankelijkheid en lossere exportbeperkingen.

xiv Duitse bedrijven zijn gefuseerd tot bijna-monopolies. De concurrentie is beperkt en 30% van de contracten wordt gegund via één aanbesteding/aanbestedingsprocedure; om belangrijke technologieën te beschermen worden overheidscontracten rechtstreeks gegund. De overheidsdienst heeft onvoldoende personeel en expertise om inschrijvingen te evalueren en vertrouwt daarom op adviesbureaus en onderzoeksinstituten uit de defensie-industrie; de dienst is afhankelijk van leveranciers om aanbestedingsdocumenten op te stellen en producten te evalueren. In 2018 en 2019 werd minder dan 1% van de wapenexportaanvragen afgewezen: 88 van de 11.000 in 2018 en 56 van de 9.900 in 2019. Ambtenaren uit de industrie zijn ingebed in het leger en een draaideur zorgt ervoor dat consultants blijven bewegen tussen de publieke en private sector. Ondertussen financiert en stuurt de industrie denktanks en handelsverenigingen door haar hoge functionarissen in hun stuurcomités te benoemen. De Deputies' Act staat parlementsleden toe om lucratieve bijbaantjes aan te nemen, de regels zijn laks en de sancties voor belangenverstrengeling ontoereikend. Bijdragen van de industrie aan verkiezingscampagnes zijn

onbeperkt en steun aan partijmanifestaties en -conferenties is toegestaan. De geheimhouding van de federale overheid over de ontwikkeling en planning van veiligheids- en defensiestrategieën verhindert publieke betrokkenheid en zinvol toezicht en geeft lobbyisten en campagnevoerders nog meer macht. Het parlement wordt in een zo vroeg mogelijk stadium bij de planning betrokken en pas later, nadat belangrijke beslissingen zijn genomen.

XV Met 1% van het BBP is de wapenindustrie een belangrijke pijler van de Spaanse economie. Spanje exporteert wapens naar bijna alle landen die betrokken zijn bij gewapende conflicten die de internationale mensenrechtennormen aan hun laars lappen: Bahrein, Egypte, Israël, Libië, Pakistan, Saoedi-Arabië, Somalië, Zuid-Soedan, Turkije en de Verenigde Arabische Emiraten. Marokko is ook een klant en kocht voor €3,9 miljoen aan munitie en explosieven. Spanje is nu ook een belangrijke exporteur van politie- en oproeuitrusting naar regimes die te maken hebben met massaal sociaal verzet tegen bezuinigingen, militarisme en kwaadaardige verwaarlozing tegenover Covid19. In 2020 brachten deze producten €719.026 op, 931% meer dan in 2019. Het 10th armste land ter wereld, Togo, kocht 80% met een contract van €575.685. Dynastieke heerser, president Faure Gnassingbe heeft de nieuwe apparatuur nodig om stakingen en protesten tegen zijn bewind het hoofd te bieden. Tunesië was de op één na grootste klant voor deze uitrusting.

XVI Op de Italiaanse klantenlijst staan ook Bahrein, Turkmenistan, Somalië, Zuid-Soedan en de Verenigde Arabische Emiraten. In totaal wordt 56,1% van de exportvergunningen afgegeven aan derde landen, die al vijf jaar op rij de belangrijkste klanten van Italië zijn.

XVII Saoedi-Arabië was de grootste klant van Frankrijk in 2020 en 2021 (€704M en €703M). Spanje heeft sinds 2015 €1,7 miljard verdiend aan de coalitie onder leiding van Saoedi-Arabië. In 2021 was Saoedi-Arabië de vijfde grootste afnemer met 54,3 miljoen euro en zonder parlementaire goedkeuring maakten particuliere aannemers die Saoedische soldaten opleidden gebruik van legerfaciliteiten. In 2020 gaf het land 26 exportvergunningen af ter waarde van 215 miljoen euro. In 2019 gaf het 22 exportvergunningen af en steeg de verkoop tot €392,78 miljoen, een stijging van 2870% ten opzichte van 2018. 97% van deze contracten zijn met de Saudische strijdkrachten. Navantia bouwt ook vijf korvetten ter waarde van €1,8B voor de Saoedische marine. De Italiaanse licenties van Saoedi-Arabië zijn €144,4M waard, maar 50% van de Italiaanse export gaat naar haar coalitie en is jaarlijks €3B waard. Italië stopte de verkoop van duizenden raketten aan Saoedi-Arabië in januari 2021. De exportbeperkingen voor 2019 werden echter opgeheven om de diplomatieke spanningen te verminderen en de toegang tot de luchtmachtbasis al Minhad en civiele contracten te waarborgen. Ondanks het wapenembargo levert Duitsland nog steeds onderdelen voor trans-Europese projecten, waardoor raketbouwer MBDA wapens kan leveren aan de Saoedische luchtmacht.

XVIII In 2021 kocht Egypte 30 Rafale straaljagers (ter waarde van 40 miljard euro) van Frankrijk. Egypte is de op één na grootste klant van Duitsland en de grootste klant van Italië met licenties ter waarde van € 991,2 miljoen en een nieuwe wapendeal met fregatten, Eurofighter Typhoons en een militaire satelliet in de maak.

XIX De Italiaanse licenties van Qatar worden geschat op € 212 miljoen.

XX In 2019 gaf Spanje 14.520 euro aan exportvergunningen aan Bahrein en in 2018 812.181 euro. Bahrein heeft in Jemen ernstige schendingen van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht begaan met Spaanse wapens.

XXI Spanje blijft de op vier na grootste leverancier van de VAE. De export in 2021 bedroeg 8,2 miljoen euro. In 2019 verkocht Spanje voor €94 miljoen aan wapens die worden gebruikt in Jemen, ook al hebben troepen van de VAE met Spaanse wapens ernstige schendingen van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht begaan, zoals gedwongen verdwijningen en marteling. Italië stopte de verkoop van duizenden raketten aan de VAE in januari 2021.